

DONATE \$50 PER CHILD FOR CHRISTMAS GIFTS FOR ORPHANS OF UKRAINIAN FALLEN HEROES

СПЕЦІАЛЬНО ДЛЯ ГАЗЕТИ "ГРОМАДА"

Віталій Портников | НОТАТКИ ЗА ЛИСТОПАД НЕБЕЗПЕКА ДОВГОЇ ВІЙНИ

Стаття командуючого ЗСУ генерала Валерія Залужного у тижневику Economist та присвячений пре-

зиденту Володимиру Зеленському текст у часописі Time несподівано стали певним рубіконом у сприйнятті війни українським суспільством. Якщо донедавна можна було стверджувати, що велика кількість громадян вважає реалістичним швидкий кінець воєнних дій, зараз можна констатувати, що все більше і більше людей замислюється над перспективою довгої війни, війни на висна-

стор.10

ПЕРЕОСМИСЛЕННЯ ПОСТАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ

стор.2

ОКУПОВАНА ІДЕНТИЧНІСТЬ: ЯК РОСІЯ РЕПРЕСУЄ ЛЮДЕЙ НА ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЯХ ЗА ПРОЯВИ ЛОЯЛЬНОСТІ ДО УКРАЇНИ

стор.3

З ВІРОЮ В ПЕРЕМОГУ: ДВІ ПЕНСІОНЕРКИ З ІВАНО-ФРАНКІВЩИНИ СПРЯМУВАЛИ ЗАОЩАДЖЕННЯ НА КУПІВЛЮ ДРОНІВ-КАМІКАДЗЕ

стор.6

ДЕНЬ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

стор.12

СПЕЦІАЛЬНО ДЛЯ ГАЗЕТИ "ГРОМАДА"

Олесь Доній ТРИВАЛИЙ ШЛЯХ ДО ПЕРЕМОГИ

Ввечері 1 листопада на сайті впливового журналу The Economist

вийшла стаття Головнокомандувача Збройних Сил України Валерія Залужного «Сучасна позиційна війна і як в ній перемогти». Стаття з'явилася не в українській пресі, і в першу чергу була адресована для світових політичних еліт.

В статті було визнано кілька гірких фактів, і детально виписані військово-технічні потреби збройних сил України.

На українців довгий час були спря-

стор.11

СПЕЦІАЛЬНО ДЛЯ ГАЗЕТИ "ГРОМАДА"

Катерина Манофф | УКРАЇНСЬКЕ КОРІННЯ ТА АМЕРИКАНСЬКІ ГІЛКИ СТАРА ЖІНКА ЧИ МОЛОДА ДІВЧИНА?

Коли ви чуєте слово "Україна", які образи спадають вам на думку?

Ви бачите перелякані обличчя, які товпляться у притулках? Руїни шкіл і квартир? Чи, можливо, затягнуті прапорами надгробки на цвинтарях, що розрослися по всій країні, наче моторошні кам'яні сади?

Протягом багатьох років Україна асоціювалася у мене із застарілими кімнатами радянських часів у сірих цементних будівлях, з килимами

стор.13

ПЕРЕОСМИСЛЕННЯ ПОСТАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ

Ярослав Журовський
Winnipeg, Canada

Нинішній статус-кво так як ідея, що слов'яни/українці були язичниками до 988 р. н. е. Цю зручну казку легко навчати, і статус-кво не можна оскаржувати. Однак історичні факти свідчать про інше, незважаючи на численні спроби їх замовчувати.

Слов'янський зв'язок з християнством проявляється з самого початку християнства. Дуже достовірною є історія про те, як апостол Андрій досяг Києва. Існував торговий шлях, який простягався з Антіохії на північ до Києва, і оскільки нова християнська релігія слідувала такими торговими шляхами, коли вона поширювалася, Андрій цілком міг пройти таким шляхом спочатку до Києва, а потім східно-західним шляхом до Майнца, Німеччина, де кельти були зосереджені перед тим, як вони відійшли до Шотландії. Справді, ранньохристиянський історик Євсевій пише, що Андрій був посланий до скіфів.

Крім того, до Євсевія, християнського ідеолога третього століття, Оріген натякає, що диявол показав Ісусу Христу скіфське царство під час перебування Ісуса Христа в пустелі.

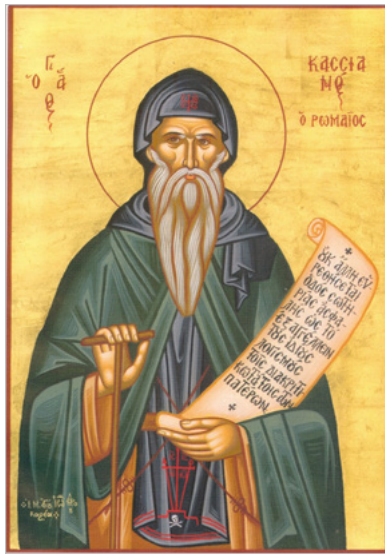
Однак інші історичні відомості також підтверджують цю ранню християнізацію.

У Біблії, у листі Павла до колосян, який був написаний між 50-60 роками нашої ери, згадується, що деякі скіфи були християнами. Потрібна була серйозна документація про те, що «закляті вороги» греків були християнами, щоб це було помічено грецькими переписувачами Біблії та збережено в тексті. Але ж є. Посеред Галілеї, недалеко від Назарету, в регіоні, де проповідував Ісус Христос, було місто під назвою Скітополь, тепер відоме як Бейт Шеан. Скітополь виник у III столітті до нашої ери і отримав свою назву від скіфських «найманців», які оселилися в регіоні. Скітополь був розташований на перехресті доріг на північ-південь і схід-захід. Таким чином, доступ до Єгипту був дуже легким. Скітополь також був відомий виробництвом високоякісних вин і полотна. Скіфи також були відомі торгівлею «скіфськими смарагдами», які були дуже популярні серед римлян приблизно в 1 столітті нашої ери. Ці смарагди були привезені на Близький Схід звідкись на північний схід від річки Дон, що підтверджує існування торгових шляхів.

Також зауважте, що Галілея на той час була багатонаціональним і багатокультурним регіоном, а не суто юдейським, тому Ісус Христос проповідував різним людям. Між 330-636 роками н. е. візантійська митрополія була зосереджена в Скітополі, оскільки це було найквітучіше місто в регіоні. Таким чином, існує сильний скіфський християнський зв'язок.

Іншою важливою фігурою раннього християнства є Кирило Скітопольський (приблизно 525-558 рр. н. е.). Він головним чином відомий своїми історичними творами, в яких описується життя різних святих людей, які жили в регіоні, підкреслюючи, що місто Скітополь мало досить освічених жителів.

Легкий доступ до Єгипту означав, що люди могли їздити до Олександрії, Єгипет, щоб навчатися там, що і зробив Скіфіан [Scythianus]. Його ім'я при народженні невідоме, але він був відомий як Скіфіан на основі свого скіфського етнічного походження. Відомо лише те, що, перебуваючи в Єгипті, він одружився з єгиптянкою. Проте важливо те, що він зробив після навчання. Приблизно в 50 році н. е. Скіфіан відправився в Індію, де провів два роки, вивчаючи східну ре-

Св. Касіян

Брандонська табличка, 800-850 рр. н.е., Велика Британія, культура: англосаксонська, середовище: золото; чернь

лігійну думку. Потім він повернувся до Єрусалиму, де, як відомо, дебатував з апостолами, які залишилися в Єрусалимі, знайомлячи їх та інших із доктринами Емпедокла та Піфагора, зокрема. Він також написав чотири книги: «Таємниці», «Скарби», «Короткий зміст» і «Скіфійське Євангеліє». На жаль, його книги втрачені. Проте його учень Терентій продовжив його роботу після його смерті. Через політичну ситуацію Терентій переїхав до Вавилону з творами Скіфіана. Там він навчив колишнього раба на ім'я Кубрик вченням Скіфіана. Кубрик змінив своє ім'я на Мані, що в перекладі з перської означає «дебати». Кубрик/Мані повернувся до Святої Землі, і йому приписують початок маніхейського руху, який містив багато впливів буддизму. І оскільки маніхейство не було частиною Римської імперської церкви, воно засуджувалося і переслідувалося, але воно вплинуло на багатьох, у тому числі на катарів у Південній Франції.

Оскільки скіфи були предками слов'ян, а деякі історики припускають, що скіфська культура почала перетворюватися на слов'янську культуру ще на початку 4 століття н. е., ми можемо звернутися до ранніх християнських вірувань і побачити, чи є схожість між першими християнами та слов'янською/українською культурою. Одне вражає. Перші християни вітали один одного хлібом-сіллю. Українська традиція донині зберігає так само зустрічання гостей хлібом-сіллю.

У східно-православних християнських шлюбних церемоніях навіть сьогодні священник покладає золоті вінці на голови нареченого і нареченої. Цей самий ритуал записаний у гностичному християнському тексті, пов'язаному з Галілеєю, «Історія Асєнети», який, здається, відноситься до 1-го або 2-го століття н. е. І оскільки гностичизм був придушений у 4-му столітті нашої ери, цей шлюбний ритуал, мабуть, потрапив на північ до скіфських земель на дуже ранньому етапі розвитку християнства, ще до того, як імперська церква затиснула альтернативну християнську думку.

На срібній монеті, випущеній Княгинєю Ольгою близько 950 р., містилося зображення християнського Розп'яття, а також сокола Св. Іоана.

Золота бляшка із зображенням орла, Скіфія, V ст. до н.е.

Крім того, ранні християни, як і інші, влаштовували поминальні бенкети, щоб бути разом з покійним. Це схоже на слов'янський звичай, коли після поминальної трапези вшановують людину, що йде на той світ. Якщо можна довіряти Геродоту в його історіях, виявляється більш інтригуючий скіфсько-християнський зв'язок. Геродот налаштований досить антагоністично та зневажливо, коли йдеться про скіфів. Описуючи похоронні звичаї скіфів, він згадує, що коли звичайна людина помирала, тіло померлого обробляли спеціями, олією тощо. Сім'я та друзі померлого оплакували 40 днів, після чого тіло було поховано, а душа, імовірно, відлетіла на небеса. Оскільки Ісус Христос був простою людиною, 40-денний період після Воскресіння до Вознесіння можна розглядати як скіфський вплив. І сьогодні українська церква продовжує практику Сорокувського богослужіння під час Великого посту, а також служби на 40-й день після смерті людини.

Скіфи дійсно з'являються в інших місцях розвитку раннього християнства, і короткий огляд історичних документів дозволяє знайти їх. Прикладом є святий Феодит [свято 20 квітня], єпископ Малої Скіфії [Болгарія/Румунія], який помер близько 410 р. н. е. Він походив зі змішаних римсько-скіфських батьків і був відомий як педагог і письменник. Одним із головних його досягнень було те, що він був учителем святого Іоана Касіяна, також відомого як Скіф (свято 28/29 лютого). У давнину його називали Скіфом, але сьогодні, оскільки його письмові твори, що збереглися, написані латинською мовою, багато хто намагається перейменувати його як Св. Іоанн Римлянин, стираючи його скіфське коріння.

Народився в 360 році в Малій Скіфії, в регіоні Добруджа в Болгарії та Румунії, під ім'ям Касіян або Кассіанос, він мав ту перевагу, що походив із заможної родини, яка могла дозволити йому отримати чудову освіту. Таким чином, він вільно володів грецькою та латинською мовами, а також іншими мовами.

До Віфлеєму він відправився рано, де приєднався до скиту як ченець і взяв ім'я Іоан (Іван). Звідти він відправився в Скет, Єгипет, де прожив багато років з отцями-пустельниками. Будучи прихильником Орігена, він утік з Єгипту до Константинополя, де познайомився зі святим Іоаном Златоустом. Тут він був висвячений на священника і через його лінгвістичні здібності був відправлений до Риму після вимушеного вигнання Іоана Златоуста в 404 році н. е. в невдалій спробі домовитися про підтримку повернення скинутого патріарха. Між 404-415 роками н. е. Касіян служив священником в Антіохії, яка була на торговому шляху до Києва.

У 415 році н. е. Касіян був відправлений на місію до грецького міста Масілія, нині відомого як Марсель, Франція. Масілія була містом, яке виступало проти Юлія Цезаря та його римського правління, тому їхня антиримська позиція була добре вкорінена. Завданням Касіяна було заснувати там монастирі в єгипетському стилі, що він і зробив. Саме в Масілії Касіян написав більшість своїх творів, які дійшли до наших днів. Вони були спрямовані на Римську церкву і, отже, були на латині щодо чернецтва та інших християнських тем. Велике значення мали його твори про гріх, які згодом були перетворені іншими на Сім смертних гріхів і які досі прийняті Східною Православною Церквою.

Є ще один важливий зв'язок між Антіохією та скіфами/слов'янами. У 4 столітті н. е. серед православної громади Антіохії з'явилася страва під назвою Колива. Колива готувалася з вареної пшениці, підсолдженої медом із вмістом горіхів і сухофруктів. Його мали подавати на Різдво та під час поклоніння предкам. По суті, це те, що українці сьогодні називають кутею. Насправді це одна давніша назва куті в українській мові – Коливо або Колива. Отже, очевидно, що кутя має ранньохристиянське коріння і не пов'язана з жодною язичницькою нехристиянською традицією.

Ці приклади активності скіфів у ранньому християнському житті розвінчують уявлення про те, що слов'яни/скіфи потребували порятунку в 10 столітті та були варварами, які не знали християнства.

Перші християни вважали свого Бога даючим Богом, тим, хто віддає все, як у цьому описі з Еноха 1, знайденому в Писаннях Наг-Хаммаді – «у нього немає заздрості, що означає, що він віддає все, що має, не зазнаючи впливу його дарів і не зазнаючи втрат. Бо він багатий тим, що віддає, і знаходить спокій у тому, що милостиво дає». Хіба це дарування Бога не схоже на слов'янського Дажбога, якому поклонялися «язичники». Дажбог асоціювався із сонцем, а ранньохристиянські автори також пов'язували християнського Бога з сонцем. Німб за головами святих явно є символом сонця. Також ранні християни описували присутність Бога як сонячні промені. Неможливо побачити сонячний промінь, але сонячні промені дозволяють людям побачити те, що є.

Зверніть також увагу, що Енох 2, ранньохристиянський текст, зберігся лише старослов'янською мовою. Враховуючи, що Енох 1 та інші Писання Наг-Хаммаді були приховані в 4 столітті нашої ери, цей документ, Енох 2, досяг слов'янських земель досить рано в історії.

Український Тризуб не є грецьким запозиченням. Будь ласка, перегляньте мою статтю про зв'язок Тризуб-Трісула. Полум'яні зубці

ОКУПОВАНА ІДЕНТИЧНІСТЬ: ЯК РОСІЯ РЕПРЕСУЄ ЛЮДЕЙ НА ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЯХ ЗА ПРОЯВИ ЛОЯЛЬНОСТІ ДО УКРАЇНИ

Антон Шраменко

Хоча твердження, що «приходоу росії дуже чекали на російськомовних територіях», є однією з ключових тез ворожої пропаганди – реальність свідчить про протилежне. На всіх тимчасово окупованих українських територіях залишається велика кількість людей, які зберігають вірність Україні та чекають на її перемогу. Частина цих людей готова навіть ризикувати своєю безпекою й життям, аби активно допомагати перемозі рідної країни. Патріоти України влаштовують на загарбаних окупантом територіях диверсії, корегують вогонь, передають українським службам важливу інформацію про пересування ворожої військової техніки й особового складу.

Наприклад, такі операції як підлив групи окупантів у Генічеську вранці 15 вересня (постраждало близько 10 російських військових), наведення удару по Севастопольській бухті, внаслідок чого було знищено підводний човен "Ростов-на-Дону" та великий десантний корабель "Мінськ" у ніч проти 13 вересня – це все справа рук українських диверсантів руху Атеш. Крім того, диверсанти руху постійно здійснюють атаки на патрулі в окупованих українських містах, насамперед у Луганську та Маріуполі.

Російські військові чудово знають про існування партизанського руху та кидають усі сили та засоби на його придушення та виявлення наших агентів. Для окупанта ситуація з диверсіями є настільки серйозною, що, зокрема, у тимчасово окупованому Криму з листопада російська армія посилює захист залізничних потягів. Загарбник мобілізує додатковий особовий склад, щоб забезпечити супровід для вантажів та пасажирських складів.

Окупанти налякані. Успішні дії українських диверсантів спонука-

ють їх ще більш ретельно відслідковувати бодай-які прояви лояльності цивільних мешканців до України – та жорстко їх присікати.

Всі ми пам'ятаємо вірусне відео влучання у штаб Чорноморського флоту, де жінка, що знімає цей момент, говорить з радістю: «Почалося!». Окупанти розшукали її, і 5 жовтня жінку було затримано. Її змусили вибачитися перед загарбниками за те сказане українське слово. На відео з вибаченнями можна побачити, що вона сумна й заплакана... За її словами, вона відреагувала українською, бо "усе життя жила в Україні". Зафіксований момент обстрілу вона надіслала знайомим, які поширили це серед Telegram-каналів.

Але для багатьох українців, які публічно проявляють лояльність до чогось українського, справа не завершується вибаченнями на відео.

Наприклад, Бахчисарайський районний суд у Криму притягнув до відповідальності шістьох учасників весілля, на якому лунали українські пісні, у тому числі "Червона калина".

"У банкетному залі ресторану "Арпат"... організатор весілля допустила виконання української пісні "Червона калина", в тексті якої містяться слова "визволяти братів-українців з московських кайданів", – йдеться у протоколі "поліції" анексованого Криму. За цей «страшний злочин» найсуворіше покарання отримав власник ресторану "Арпат" – 15 діб арешту. Діджей та учасниця весілля отримали по 10 діб арешту, мати нареченого – 5 діб, мати нареченої та дружина власника ресторану – 50 тисяч рублів штрафу, оскільки у них є неповнолітні діти.

Після історії з "Червоною калиною" так званий очільник анексованого Криму Сергій Аксьонов пригрозив жителям Криму переслідуваннями за публічну підтримку України.

Ще більш серйозних покарань від

окупаційної влади зазнають українці, які ведуть патріотичні канали в соціальних мережах.

20 серпня російські ФСБшники заарештували адміністраторів телеграм-каналів «РІА-Мелітополь» та «Мелітополь – це Україна». Затримання відбувалося ніби по сценарію голлівудського блокбастера – у рамках спеціальної операції у Херсонській та Запорізькій областях. Із перестрибуваннями спецпризначенців через парки, вибиванням дверей та виволокуванням затриманих «терористів» на двір та запихуванням у броньовані машини. Що характерно: увесь цей процес знімали камери російських пропагандистських телеканалів.

Зараз силовики збираються притягнути затриманих до покарання за статтями про держзраду (ст. 275 КК РФ) і шпигунство (ст. 276 КК). Їм загрожує від 12 до 20 років позбавлення волі.

Мета всіх цих дій – залякати мирне населення. Показати, що відбувається з тими, хто не хоче любити росію.

За даними експертів, Росія створює окремий реєстр для «незгодних» на окупованих територіях. Люди, які потрапляють у цей список, підлягатимуть постійному нагляду з перевітками і «профілактичними бесідами». Як покарання також можуть позбавити російського громадянства, що призведе до депортації.

«За минулі два тижні Росгвардія провела 279 обшуків місцевих мешканців, які тримали в себе українські паспорти. Людей затримували і пропонували або підвал, або оформлення російського громадянства й отримання російського паспорта. На жаль, такі заходи є досить регулярними», – пояснює Віра Ястребова, директорка ГО «Східна правозахисна група».

Окупаційна «влада» ретельно

фільтрує контент, який споживають як дорослі, так і діти. Експерти неодноразово фіксували випадки перевірки телефонів у школах. Спочатку цим займалися викладачі, але останнім часом – представники окупаційних силових структур.

«Фактично у дітей забирають телефони і встановлюють програмне забезпечення, яке відслідковує, який контент діти споживають. Також встановлюють стеження за подальшим листуванням школярів. Під час перевірки телефонів сканують встановлені програми – ігри, українські сайти або інформаційні ресурси. Таким чином окупанти намагаються виявити проукраїнські налаштованих дітей на тимчасово окупованих територіях, бо вони в них бачать потенційний супротив», – розповідає Ястребова.

У своєму звіті правозахисники зазначають, що окупаційні адміністрації за допомогою ЗМІ створюють видимість того, що молодь підтримує дії загарбників та «вітає» інтеграцію з Росією.

«У тимчасово окупованій Луганській області зафіксовані факти залучення дітей до плетіння маскувальних сіток для окупаційних військ РФ. Слід зазначити, що вся ця процедура відбувається з обов'язковим перевдяганням маленьких українців у військову форму. Це захід мілітаризації з використанням дитячої праці».

Наразі росія має за мету створити на тимчасово окупованих територіях інформаційний вакуум, у якому просто не буде місця інформації з вільної частини України. Задача окупаційної влади – максимально викоренити саму українську ідентичність із людей, що опинилися в окупації. Ми тільки можемо побажати витримки та терпіння українцям, що опинилися у цих жакливих умовах, і скорішої нам перемоги, щоб українців більше не карали за те, що вони українці.

Gabriel Travel

Туди, де співає душа!

У НАС ДЕШЕВШЕ!

Авіаквитки та відпочинок:
Варшава, Кишинів, та ін. міста

спеціальні тарифи на квитки U4U в одну сторону

SALE SALE SALE

Відпочинок в Мексиці і на Карибах

(916) 348-3400

НОВИНИ УКРАЇНИ

Загальні бойові втрати противника

За даними Генштабу, загальні бойові втрати противника з 24-го лютого 2022 року по 30-те листопада 2023 року орієнтовно становлять: особовий склад – близько 328, 760 осіб ліквідовано, танки – 5,551 од., ББМ – 10,340 од., артилерійські системи – 7,909 од., РСЗВ – 910 од., засоби ППО – 600 од., літаки – 323 од., гелікоптери – 324 од., БПЛА оперативно-тактичного рівня – 5,954 од., крилаті ракети – 1,567 од., кораблі і катери – 22 од., підводні човни – 1 од., автомобільна техніка та автоцистерни – 10,361 од., спеціальна техніка – 1,124 од.

Військова допомога для України

США готові виділити до 500 мільйонів доларів на підтримку енергетичної системи України, яка перебуває під загрозою російських ударів перед настанням холодів.

Про це 17 листопада повідомив під час пресбрифінгу помічник держсекретаря США з питань енергетичних ресурсів Джеффри Паєтт. «США вже надали Україні понад 520 млн доларів допомоги на енергетичний сектор. Ми знаємо, що на підході – ще 500 млн доларів», – заявив він.

20 листопада президент Володимир Зеленський повідомив, що США надасть Збройним силам України новий пакет оборонної допомоги. Він повідомив, що про надання нової допомоги стало відомо під час візиту міністра оборони США Ллойда Остіна. Пентагон, серед іншого, передасть артилерійські озброєння.

«Є новий оборонний пакет для нашої держави від США. Я вдячний. Зокрема буде більше артилерії – снарядів, які потрібні саме зараз», – сказав Зеленський.

Посол ФРН в Україні Мартін Єгер заявив, що **Німеччина** до кінця року

передасть Україні ще дві системи протиповітряної оборони IRIS-T.

Про це він сказав на форумі Формула успіху України 13 листопада. За його словами, Німеччина та Україна домовилися про постачання додаткових систем Patriot та IRIS-T. До кінця року планується поставити Україні ще дві системи ППО IRIS-T на додаток до трьох переданих раніше.

14 листопада Німеччина передала ЗСУ новий пакет військової допомоги, до якого увійшли десять танків Leopard 1A5, броньований транспорт, та понад мільйон набоїв. До нового пакету допомоги від ФРН увійшли:

- 10 танків Leopard 1A5 (всього поставлено: 30, залишилося поставити: 105);
- 14 гусеничних всюдиходів Bandvagn 206 (всього: 60);
- п'ять гусеничних машин швидкої допомоги Warthog;
- тисяча снарядів 155 мм (всього 19500);
- бронемашина для розмінування WISENT 1 (всього: 11);
- 10 розвідувальних дронів VECTOR (всього: 142);
- 10 000 захисних окулярів (всього: 90 000);
- 14 радарів GO12 (всього: 46);
- три машини для захисту кордонів (загалом: 233);
- чотири тягачі 8x8 HX81 і чотири напівпричепа;
- 16 вантажівок Zetros (всього: 216);
- три автомобілі (всього: 300);
- 13 вантажівок MAN TGS (всього: 25);
- 1,4 млн набоїв (всього 47,1 млн).

15 листопада Німецька компанія Rheinmetall повідомила, що планує поставити українській армії авіа-десантні тактичні машини Caracal. Україна стане першою країною, яка використовуватиме ці машини.

21 листопада Німеччина виділила Україні додатковий пакет військової допомоги на суму 1,3 млрд євро. Про це повідомив міністр оборони країни на зустрічі зі своїм українським колегою Рустемом Умеровим, передає Tagesschau.

У пакет входять, серед іншого, чотири додаткові ЗПК T-SLM IRIS, а також артилерійські боеприпаси. Пісторіус також пообіцяв Україні 20 тисяч 155-міліметрових артилерійських снарядів.

22 листопада уряд Німеччини передав Збройним силам України новий пакет військової допомоги. До нього увійшла бронетехніка, об-

ладнання та боеприпаси:

- 20 БМП Marder з боекомплектom
- 1 танк для розмінування Winsent-1
- 5 гусеничних носіїв Warthog Ambulance
- 2380 снарядів 155 мм калібру
- 2428 криптофонів
- 2 тягачі 8x8 HX81
- 2 напівпричепа
- 9 транспортних засобів (вантажівки, мікроавтобуси, всюдиходи)
- 2 карети швидкої допомоги

13 листопада міністерство оборони **Великої Британії** надало Збройним силам України додаткову допомогу перед зимою. Цього разу українські військові отримали від Британії понад 82 тис. шоломів, понад 25 тис. комплектів зимового одягу, понад 10 тис. комплектів бронжилетів та понад 70 тис. оперативних сухпайків.

Велика Британія найближчим часом додатково профінансує три програми допомоги Україні.

Про це 16 листопада повідомив голова британського МЗС Девід Кермерон під час візиту до Одеси, його цитує пресслужба уряду країни. Він розповів, що план передбачає виділення 18 млн фунтів стерлінгів фінансової допомоги через гуманітарні організації.

Так, 10 млн фунтів буде направлено Українському товариству Червоного Хреста. Ще 7 млн фунтів отримає волонтерська організація Nonviolent Peaceforce, а 1,4 млн – Корпус Милосердя.

Уряд Японії надав Україні кілька десятків автомобілів та обладнання для розмінування територій.

Українські військові та правоохоронці отримали, серед іншого, 40 автомобілів, 50 металодетекторів, 150 контейнерів та рідину для вогнегасіння.

17 листопада **влада Литви** передала Україні нову партію допомоги. Цього разу ЗСУ отримали генератори, польові ліжка та сухі пайки. Повідомляється, що стаціонарні дизель-генератори потужністю 160 кВт призначені для забезпечення електроенергією об'єктів у місцях де немає ліній електропередачі (або вони пошкоджені).

22 листопада Литва передала черговий пакет військової допомоги для Збройних Сил України. У ньому – боеприпаси та зимове спорядження. З Литви в Україну було доставлено 3 млн одиниць боеприпасів калібру 7,62x51 мм. Також українська армія отримала системи дистанційного підризу.

Уряд Нідерландів зарезервував 2 мільярди євро на військову допомогу Україні в наступному році. Про це йдеться у заяві, опублікованій на офіційному сайті міністерства оборони країни.

Гроші будуть направлені на закупівлю боеприпасів, обслуговування вже поставлених платформ та систем, а також зміцнення протиповітряної оборони України, «щоб країна могла продовжувати захищатись від атак на критично важливу інфраструктуру».

Крім того, наступного року влада країни продовжить навчання українських військових.

Парламент Болгарії на засіданні 22 листопада проголосував за ратифікацію угоди з Україною про постачання партії бронетранспортерів.

Україна отримала від Євросоюзу фінансову доппомгу

14 листопада Європейська комісія додатково виділила 110 мільйонів євро на програми гуманітарної допомоги Україні.

Пакет буде розділено на дві частини: 100 млн євро направлять на

допомогу українцям, які постраждали внаслідок повномасштабного вторгнення росії, а 10 млн євро – на програми підтримки біженців з України, які зараз перебувають у Молдові.

Це фінансування дозволить організаціям та партнерам ЄС надавати такі послуги, як грошова допомога, їжа, вода, притулок, медичне обслуговування, психосоціальна підтримка та захист українців.

Крім того, ЄС передасть Україні ще 84 електрогенератори зі своїх стратегічних резервів на тлі ймовірних російських атак по енергоінфраструктурі.

Зазначається, що сумарний обсяг гуманітарної допомоги Україні від ЄС складає вже 843 млн євро.

Також 22 листопада Єврокомісія перерахувала Україні черговий транш макрофінансової допомоги у розмірі 1,5 мільярда євро.

Про це повідомила голова ЄК Урсула фон дер Ляйєн у Twitter у середу, 22 листопада.

«Фінансування з боку Європи підтримувало економічну стабільність України та державні послуги з моменту початку російської війни. Сьогодні ми виділяємо нові 1,5 млрд євро», – написала вона.

За словами фон дер Ляйєн, загалом підтримка України з боку ЄС досягла 85 млрд євро і продовжуватиметься. Зокрема, Брюссель має намір виділити Україні 50 млрд євро до 2027 року.

Європарламент відкрив свій офіс у Києві

Європейський парламент погодився відкрити офіс у Києві для посилення підтримки парламенту України на прохання високопосадовців українського уряду.

Про це повідомляє Euractiv, з посиланням на документ бюро Європарламенту.

Як зазначається, ймовірно йдеться про офіс у Києві. Зазначається, що рішення, схвалене увечері в понеділок, 20 листопада, має на меті полегшити відносини з українським парламентом.

«Європейський парламент погодився відкрити офіс в Україні, щоб посилити підтримку українського парламенту, на прохання високопоставлених чиновників українського уряду, згідно з документом бюро Європейського парламенту», - йдеться в матеріалі.

Росія відмовляється обмінювати полонених – Координаційний штаб

Росія фактично заморозила обміни полоненими з Україною з серпня цього року.

Про це повідомив представник Координаційного штабу з питань поводження з військовополоненими Петро Яценко в інтерв'ю Настоящему времени.

«Зараз тривають переговори, триває робота. Але, дійсно, починаючи з літа, росія заморозила фактично обміни. Вони у тому обсязі, як це було раніше, не відбуваються», – заявив він.

За його словами, Україна готова до обміну «хоч завтра», оскільки

у нас уже закінчуються місця для утримання полонених росіян.

«Ми знаємо, що умови, в яких наші захисники перебувають у росії, значно гірші за ті, які пропонуємо ми як європейська країна, яка дотримується третьої Женевської конвенції про поводження з військовополоненими», – зауважив Яценко.

За його словами, рф не цікавиться долею своїх полонених, тому затягують обмін та створюють різні перешкоди.

Як повідомляється на сайті Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій у російському полоні, станом на 17 листопада, досі перебувають понад 4,300 громадян України, з яких більшість це військові.

Так, у полоні рф залишаються 4337 громадян України, з яких 3574 військових та 763 цивільних.

Бійці ЗСУ отримали нову велику партію FPV-дронів

Українським військовим передали на фронт три тисячі FPV-дронів, гроші на які було зібрано у рамках операції «Єдність».

Про це повідомив віцепрем'єр-міністр – міністр цифрової трансформації Михайло Федоров у Telegram у понеділок, 20 листопада.

За його словами, кожен дрон був укомплектований боеприпасами українського виробництва та переданий для 19 військових частин. Вони допоможуть ефективніше уражати ворожі позиції та техніку.

Польські перевізники анонсували продовження блокади на кордоні

Польські перевізники продовжать та розширяють блокаду на кордоні з Україною. Попередньо поляки хочуть страйкувати до лютого.

Про це повідомив їхній лідер Рафал Меклер з ультраправого Національного руху у Facebook.

«Ми подали ще одну заявку. Протест у Дорогуську (пункт пропуску Ягодин-Дорогуськ) продовжено до 1 лютого 2024 року. Прийняття без заперечень», – написав він.

Меклер також анонсував розширення блокади на четвертий ПП Медика-Шегіні з 23 листопада. За його словами, до пікету приєднуються фермери.

Нагадаємо, 6 листопада на польсько-українському кордоні розпочався страйк перевізників Польщі. Вони вимагають відміни транспортного безвізу для України. Станом на 22 листопада на кордоні з Польщею зібралося близько 4000 вантажівок.

Українські перевізники у відповідь на дії поляків 21 листопада провели попереджувальну акцію на кордоні з Польщею біля пункту пропуску Краковець-Корчова.

Словацькі перевізники тимчасово розблокували пункт пропуску на кордоні з Україною

Словацькі перевізники тимчасово розблокували рух вантажівок через пункт пропуску «Вишне-Немецьке» на кордоні з Україною.

Про це повідомляє ДПСУ.

Станом на ранок на території Словаччини перед пунктом пропуску у напрямку України знаходиться близько 350 вантажних транспортних засобів.

При цьому пропуск легкових автомобілів та автобусів на в'їзд та виїзд у пункті пропуску продовжується у штатному режимі.

У ЗСУ розповіли, скільки жінок-військових беруть участь у бойових діях

Наразі у Збройних силах України чисельність жінок перевищила 62 тисячі. При цьому на полі бою – рекордна кількість жінок-військових у новітній історії.

Про це повідомили у Military Media Center 20 листопада.

«Якщо у 2014 році загальна чисельність жінок у ЗСУ становила 49 926 осіб, із них військовослужбовиць – 16 557 осіб, то станом на жовтень 2023 року (за даними Кадрового центру ЗСУ) кількість жінок у ЗСУ зросла до 62 062 осіб, із них військовослужбовиць – 43 479 осіб», – сказано у повідомленні.

За словами заступника міністра оборони Наталії Калмикової, зараз на полі бою в Україні «ми маємо найбільшу кількість жінок у новітній світовій історії». Так, близько 5000 військовослужбовців-жінок виконують завдання у районі проведення бойових дій.

У США ще один штат визнав Голодомор геноцидом українського народу

Штат Нью-Йорк видав прокламацію з нагоди 90-річчя Голодомору, в якій ще раз наголосив на визнанні Голодомору 1935-1933 років геноцидом українського народу.

Про це повідомила посол України в США Оксана Маркарова.

Як написала дипломат, штат Нью-Йорк також проголосив листопад місяцем пам'яті про Голодомор-геноцид в Україні.

«Дуже вдячні губернаторці штату Нью-Йорк Кеті Гокул за солідарність з Україною», – написала Маркарова.

На цей момент понад 33 американські штати видали відповідні прокламації про визнання Голодомору геноцидом.

Законопроект про статус англійської

BUILD YOUR TOMORROW WITH ENGLISH SQUARED FOR STEM

Develop confidence and fluency starting at \$99/month

FREE Assesment

FREE Informational Interview

www.English4STEM.org
www.EnglishSquared.org

мови в Україні ухвалено у першому читанні

Верховна рада ухвалила у першому читанні законопроект про застосування англійської мови в Україні, яким пропонується закріпити за нею статус однієї з мов міжнародного спілкування в країні.

Законопроектом пропонується закріпити, що англійська мова належить до мов міжнародного спілкування в Україні, і держава має сприяти її вивченню громадянами.

Обов'язково володіти англійською повинні кандидати на такі посади:

- державної служби категорії А, а також служби категорій Б та В, перелік яких встановлюється Кабміном;
 - глав місцевих державних адміністрацій, їх перших заступників та заступників;
 - військовослужбовців офіцерського складу, які проходять військову службу за контрактом, перелік яких встановлюється Кабміном;
 - поліцейських середнього та вищого складу Національної поліції України, посад начальницького складу інших правоохоронних органів;
 - прокурорів;
 - податкові та митні органи, перелік яких встановлюється Кабміном;
 - керівників суб'єктів державного сектору економіки, перелік яких встановлюється Кабміном.
- Держава також має сприяти вивченню англійської громадянами, у тому числі, забезпечуючи викладання мови у школах та садках.

В яких країнах Європи найбільше працевлаштованих біженців з України

Найвищий рівень зайнятості українських біженців – у Польщі: 65% українців працездатного віку знайшли роботу. У Польщі, зазначимо, найбільше переміщених з України осіб – понад 950 тисяч.

На другому місці – Велика Британія: у країні, куди від війни виїхали 246,8 тисяч українців, 61% знайшли роботу.

У Швеції працевлаштувалися 56% переселенців з України (загалом їх у країні 41,4 тисяча), у Литві – 53% (у країні 50,7 тисяч українських біженців), Чехії – 51% (368,7 тисяч).

У Данії (39,7 тисяч зареєстрованих переселенців з України), Нідерландах (94,4 тисячі), Естонії (50,5 тисяч) на роботу влаштувалися 46% українських біженців.

Близько третини українців працевлаштувалися у Франції, всього там зареєстровано 70,6 тисяч переміщених осіб. В Ірландії (97,5 тисяч) роботу знайшли 28% біженців.

Найнижчий рівень зайнятості серед переміщених осіб з України в Німеччині (1,1 млн), Італії (167,5 тисяч) та Швейцарії (66,1 тисяч) – по 19%.

Швейцарія планує спростити працевлаштування українських біженців. У парламенті вважають, що це має збільшити частку працевлаштованих українців удвічі.

В Україні офіційно зареєстровано майже 4,9 млн внутрішньо переміщених осіб, 40% з них працюють.

З ВІРОЮ В ПЕРЕМОГУ: ДВІ ПЕНСІОНЕРКИ З ІВАНО-ФРАНКІВЩИНИ СПРЯМУВАЛИ ЗАОЩАДЖЕННЯ НА КУПІВЛЮ ДРОНІВ-КАМІКАДЗЕ

Інна Міхно

“З такими людьми здолаємо ворога! Вчинок двох пенсіонерок вартий наслідування!”, – саме з таким підписом вийшла [публікація](#) Рожнятівської селищної ради Івано-Франківської області у Facebook про захоплюючий вчинок мешканки Рожнятова Людмили Скубрієвої та її родички з Києва Галини Гіль. Пенсіонерки передали майже по 20 тисяч гривень кожна на придбання двох дронів-камікадзе для ЗСУ. Подвиг жінок-пенсіонерок став прикладом патріотизму та підтримки армії в тилу країни.

“Такий внесок захоплює і надихає!”

Більше – цей вчинок вмиг зробив двох пенсіонерок найпопулярнішими жінками в Україні, в чому ні на мить не сумнівався голова Рожнятівської громади Василь Рябченко. За його словами, телефони сільради просто не встигають від бажаючих поспілкуватися з благодійницями та висловити слова вдячності за підтримку.

“Ці кошти вони передали на дрони для 10-ї окремої гірсько-штурмової бригади “Едельвейс” зі своїх заощаджень. Громада попередньо вже закуповувала для одного з наших підрозділів морської піхоти три дрони-камікадзе. До тої акції долучилися підприємці. Вона після того прийшла до мене зі словами: “Хочу купити такий дрон, щоб збив танка!”. Згодом зателефонувала і повідомила, що до збору хоче долучитися ще одна жінка, її родичка з Києва, яка у цей час гостила в неї. Ми здійснили замовлення, до їхньої суми, якої не вистачало, додали з нашого Координаційного центру. Вони прийшли до сільради, щоб на власні очі побачити як виглядають дрони, цікавилися їхнім функціоналом. Вони не хотіли виносити свій благочинний вчинок у публічний простір. Та це дуже позитивний приклад допомоги військовим. Можна нарікати, говорити, а можна просто робити такі добрі справи. Я щиро вдячний їм за це, що в нас в Україні є такі люди. Слова вдячності їм висловила і військова частина. Ось така історія співпраці з цими двома прекрасними і неймовірними жінками!”, – розповів газеті “Hromada” очільник сільради.

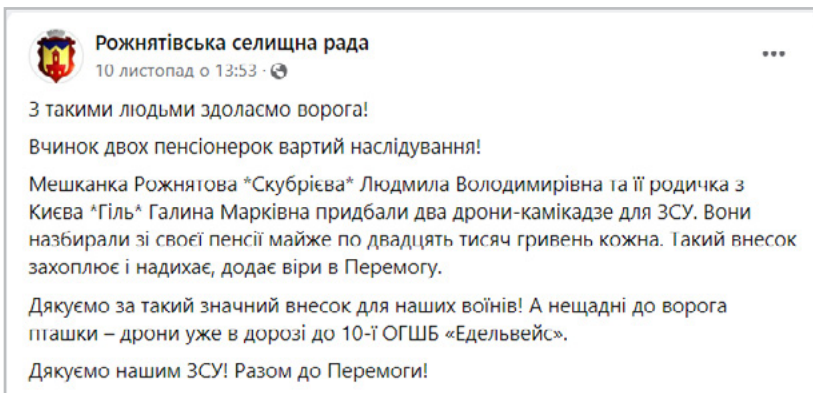
“Хочу мати дрон-камікадзе, що танк зіб’є”

Пані Людмила Скубрієва погодилася поспілкуватися з “Hromada”. Родом вона із Рожнятова і на Новий рік їй виповниться 67 років. Вона – працююча пенсіонерка, що тримісяці їздить на заробітки до Італії. Має вона і цікаве дозвілля – полюбляє шити. Але то не дивно, адже до розпаду Радянського союзу працювала на швацькій фабриці в Івано-Франківську. Через брак роботи вдома і почалися “подорожі” на заробітки до різних країн.

Молодший брат Леонід Голубовський – військовослужбовець, воював під Бахмутом: в перші дні війни повернувся із заробіток у Польщі і пішов на фронт. У червні отримав поранення, проходив тривалу реабілітацію. Його признали обмежено придатним, але він продовжує служити вже у місцевій теробороні. Її старший брат, Олександр Голубовський, мешкає в Запоріжжі, пенсіонер, але продовжує працювати залізничником. Також хотів податися до лав в ЗСУ, але роки вже не дозволяють брати зброю до рук.

Загалом, жінка не вперше допомагає військовим. Намагається підтримувати українську армію відтоді, як розпочалася війна. Долучалася до зборів і на тепловізори, ремонт автовок, закупівлю буржуйок тощо.

“Цього року вже купуємо дрони. Я

не перша, до цього в Рожнятові вже купували дрони. На той час я приїхала із заробіток, тож мала таку суму. Але, звичайно, ми всі відкладаємо, як то кажуть, на “чорний день”. Мій молодший брат – військовослужбовець, тож знаю, що його друзі допомагають армії. Сьогодні вся Україна збирає. Тож і запитала в нього, чим могла би і я допомогти. Він каже: ось хлопці дрони купили і передали морпіхам. А де взяти ці дрони? Це ж не те, що можна піти і в магазині купити. Він порадив звернутися до сільсько-го голови. Так і зробила. Я теж хочу, кажу, такого дрона мати, зробити свій внесок у цю війну, взяти участь у захисті нашої України. Хочу мати збитого танка чи машину, як пощастить. Я подумала, всього один дрон – це ж довга процедура, певно. Тож прийшла додому і завітала долучитися до закупівлі і свою тітку: “Ви не хочете купити дрона? То буде вже два, краще ніж один”. Вона і погодилася. Десь через 20 днів нам дозволили і сказали – є заявка від військових! Як не передумали – купуємо!”, – розповіла пенсіонерка.

Тітка, Галина Гіль, сама мешкає у Києві, але як російські війська роз-

почали штурм та окупацію Київської області, на другий день перебралася до сестри на захід України. Після деокупації регіону їздила провідувати свою домівку, але через повторну загрозу блекаутів, знову змушена продовжити гостити у родички. Та, звісно, що у такому поважному віці все більше тягне до рідної домівки.

Вона – пенсіонерка. Довго не полишала свою роботу, загалом пішла на пенсію аж у 81 рік (!). Понад 60 років свого життя вона присвятила роботі у Київському гідрометеоцентрі.

“Коштував тоді один дрон 18,500 тисяч, але через місяць він вже подорожчав. Та голова запевнив нас, що додасть необхідну суму. І тижня не минуло, як нам подзвонили, що прийшло замовлення. Мені дуже хотілося подивитися на сам дрон, як він працює. Звісно, була дуже вражена. Зараз йде війна дронів. Це дозволяє не йти одразу в бій, треба дрони, більше дронів, щоб мати можливість зберегти життя нашим хлопцям і нищити ворога. Тому я обрала саме дрон-камікадзе, бо нам пропонували зі списку дрони різного типу – і розвідувальні, і більш дорогі. Я намагаюся слідкувати за новинами.

Мені треба знати, що відбувається на фронті, як і чим воюють, яка зброя. Дивлюсь зведення Генштабу. Дуже переживаю. Тож постійно на YouTube слухаю і військових експертів”, – зауважує пані Людмила.

У розмові дуже переймається тим, що, можливо, і цієї допомоги недостатньо, що треба робити більше. Тож ніяковіє від такої уваги журналістів нині і вважає, що є люди, які зробили для України куди більший внесок. І це, звісно, у першу чергу, наші військові.

“Мене, наприклад, вражають люди, які мають мінімальну пенсію, а з кожної передають гроші на ЗСУ, допомагають хлопцям, донатять. На щастя, у нас таких багато. Хто 50, хто 100, хто скільки може. Мене більше ці люди захоплюють. Мене аж пробирає до мурах, коли розповідають, що у пенсіонерів пенсія трохи більше 2 тисяч, і інвалідність – а вони все одно передають кошти. У нас активна і свідомо громада, допомагають, хто чим може. Якщо поїду на заробітки, то куплю ще одного дрона!”, – завзято наголошує вона.

Повномасштабна війна застала Людмилу Скубрієву в Італії на заробітках. В Україну ж поверталася з відчуттями бентеги та невідання. Та, зізнається, душу гріла думка, що попереду чекає рідний дім.

“Переживала, але знала – їду в свою країну, тут своя земля та дім. Ні-ні, у жодному разі ніколи не проміняю Україну на будь-яку іншу! Живемо з надією, що російські війська не дійдуть до нас і не виженуть із наших домівок!”, – тяжко зітхає, говорячи це.

Нині пані Людмила перебуває на паломництві до Меджугор’є, тож щодня молиться за Україну, військових та нашу Перемогу.

“Я дякую нашим військовим, не знаю як і ще віддячити їм. Скільки життів у нас забрали і знову в Рожнятові попрощалися з воїном... Хай їх береже Бог, і хай дає всім сили, мужності захищати і продовжувати мати віру!”

Мрію, щоб Україна стала нарешті вільною, щоб ми перемогли. Молимося за Україну та мир, наших воїнів. Молимося за загиблими воїнами. Та, щоб українці витримали всі незгоди. Молюся і за ворогів наших, щоб Дух Святий зійшов на них і вони миротворцями зробилися, і пішли на завжди з нашої землі”, – побажала наостанок волонтерка.

Чорне крило війни

За словами Василя Рябченка, Рожнятівська громада, як і вся країна, відчула на собі чорне крило війни. росія забрала загалом життя 25 мешканців громади, із них 18 – це загиблі українські військові.

“Від початку повномасштабного вторгнення ми створили Координаційний центр, який надає допомогу ЗСУ. Він займається позабюджетними коштами. Самостійно кожен місяць збираємо кошти, перераховує апарат селищної ради. Наш відділ культури ініціював “Мистецький фронт”, збираючи кошти на ринку. Кожен старостинський округ проводить акції. Під опіку взяли хлопців, які воюють з нашої громади, намагаємося закривати всі їхні потреби. Остання акція, яку провели, це – закупили термобілизну, дощовики тощо і передали безпосередньо кожному нашому хлопцю. За рахунок місцевого бюджету закупили п’ять дронів для військових частин, які знаходяться на Запорізькому та Донецькому напрямках. Закуповували торік і антидрову рушницю для тероборони, яка знаходиться на Запорізькому напрямку. Ми не зможемо на громада, але намагаємося допомагати, чим можемо”, – резюмував сільський голова.

ХОЧЕТЕ ОФОРМИТИ ІПОТЕЧНИЙ КРЕДИТ У POLAM?

Іпотечний кредит, що відповідає Вашим очікуванням

- Вартість укладення кредиту може бути вже включена в іпотечний кредит
- Жодних балів і штрафів за дострокову виплату кредиту
- Надання додаткових 25000 балів uChoose при укладенні кредитного договору
- Іпотека і рефінансування¹

Заповніть заявку онлайн

PolamFCU.com

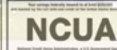
1. Only for new loans

Зателефонуйте нашому кредитному спеціалісту вже сьогодні:

(916) 727-0730

4313 Elkhorn Blvd
Sacramento, CA

[Переосмислення постановня української християнської церкви] початок на стор.2

представляють три фази часу – минуле, теперішнє, майбутнє – а також досягнення світла знання, до якого всі повинні прагнути, подалі від невігластва, похоти [матеріальних благ] і гніву. Будь ласка, прочитайте Євангеліє від Марії, щоб дізнатися більше. Для ранніх християн вважалося, що те саме полум'я знання, мудрості та просвітлення зійшло на голови апостолів.

Статус-кво любить виводити історію про Кирила і Мефодія та їхній похід у слов'янські землі. Але вони не випадково забувають згадати ту частину, яка говорить, що коли добрі монахи досягли слов'янських земель, вони знайшли Біблію вже перекладену старослов'янською. Оскільки Східна Церква перебувала у сфері впливу Церкви Павла, це не дивно, оскільки однією з характерних рис Церкви Павла був переклад літургійних і релігійних текстів на місцеві мови, які були б старослов'янською. І з перекладом Біблії на старослов'янську мову, зі значною християнською громадою було б цілком природно, щоб така слов'янська правительська, як княгиня Ольга, була християнкою і побудувала церкву в Києві на початку X століття. Справді, Іван Огієнко у своїй історії української церкви пише, що близько 900 р., на вулиці, відомій нині як Хрещатик у Києві, існувала церква Св. Іллі, яка підтверджує існування християнської громади в Києві до 988 року. Як зазначає Огієнко, у вересні 900 року парафія церкви Св. Іллі святкувала Різдво. Це не друкарська помилка, тому що коли Римська імперська церква перенесла Різдво з вересня на грудень, щоб збігтися зі святкуванням Сатурналії і Мітри, християнські церкви на південь від Середземного моря продовжували святкувати Різдво у вересні. Те, що ця київська церква святкувала у вересні, підкреслює, що християнство вперше прийшло в Україну не з Риму

чи Візантії.

Також, зауважте, що на срібній монеті, випущеній Княгинєю Ольгою близько 950 р., дійсно містилося зображення християнського Розп'яття, а також сокола Св. Іоана. Знову ж таки, це було б зроблено, лише якби в Києві на той час була значна християнська громада. Також зауважте, що на монеті був арабський напис і немає зображення правителя Києва, на відміну від візантійських монет, які мали зображення різних імператорів.

Були дискусії щодо того, яку писемність створили Кирило та Мефодій — глаголицю чи кирилицю, якщо взагалі навіть. Якщо дивитися на глаголицю, то вона нагадує вірменське письмо. А Вірменія століттями мала торгові контакти з Київщиною. Крім того, Вірменія проголосила християнство офіційною державною релігією в 301 році н. е., майже за століття до того, як християнство було проголошено офіційною релігією Римської імперії. Вірменія отримала свій християнський вплив від єгипетської коптської церкви. Порівнюючи вірменське та коптське письмо, зв'язок між ними дуже очевидний. І оскільки коптська церква є однією з найдавніших християнських конфесій, їхні християнські вірування є одними з найдавніших, які можна знайти.

Коптська церква навіть має власну календарну систему датування, яка передувє тій, що використовується сьогодні в західному суспільстві. Західна система датування була створена Діонісієм Ексігусом у середині 6 століття нашої ери як частина Римської імперської церкви, яка переписавши свою історію. Таким чином, у той час як західне суспільство сьогодні можливо живе в 2023 році, але коптський світ живе у 7516 році, тоді як слов'янський календар оголошуватиме це 7531 роком. Цей зв'язок із коптською церквою мав бути дуже раннім, починаючи з 7 століття н. е., з появою ісламу на Близькому Сході, зв'язок між слов'янським і коптським світом був би дуже складним, якщо

взагалі можливим. Знову ж таки, це підкреслює дуже ранній християнський зв'язок для української слов'янської християнської церкви. І давайте також не забувати, що перша повна християнська Біблія, як Новий, так і Старий Завіт, з'являється в 367 році н. е. в Єгипті коптською мовою. Пізніше коптська церква додала до Нового Завіту ще чотири книги, тоді як сирійська церква виключила деякі.

Відомо, що скіфи долали величезні відстані, і їхні походи привели їх до регіону, який тепер відомий як Пакистан і Північна Індія, де між 2-м століттям до н. е. і 392 р. н. е. вони домінували та створили те, що відомо як індо-скіфська культура. Таким чином, скіфам було б легко дістатися до Індії скіфськими торговими шляхами. Нумізмати знають, що монети, випущені правителями індо-скіфського регіону, використовували грецький шрифт, навіть на найдавніших монетах 1-го століття н. е. Грецька використовувалась тому що це була поширена мова, зрозуміла більшості вчених мандрівників. Ім'я скіфського вождя Раджавула з'являється грецькими літерами на монеті 10 р. н. е. Зверніть увагу, що закінчення **-ула** в імені старослов'янською мовою означає син. Інші імена скіфських вождів з Пакистану включають Йоламіра (125-150 рр. н. е.) і його синів Багаміра (150 р. н. е.) і Хвараміра (160-175 рр. н. е.). Закінчення цих імен дуже схожі на імена, які ми знаємо сьогодні зі старослов'янської та інших слов'янських мов, таких як Володимир, Славомір, Любомир, Холстомир тощо.

Тому скіфи знали й використовували грецьку мову, наголошуючи на тому, що кирилиця, якою користуються східні слов'яни, походить від грецької, але не через добрих братів Кирила і Мефодія.

Скіфи не можуть претендувати на принесення християнства в Індію. Тоді як скіфський регіон впливу знаходиться в Північній Індії, перший християнський анклав знаходиться в Кералі в Південній Індії. Починаю-

чи з 52 року н. е. Керала знаходиться на торговому шляху до Аравійського півострова. Св. Томас скористався б короткою прогулянкою на човні через води, щоб дістатися до Керали, а не довгою сухопутною дорогою на півночі. У цьому християнському поселенні зберігаються релігійні реліквії 2-3 століть н. е. Вони використовують коптський хрест, а також сирійські літургії, наголошуючи на ранньому приході християнства в регіон.

Але важливо додати, що регіон впливу скіфської культури простягається аж до кордону західного Тибету, де панувала релігія Бон-По і де знаходимо Тризуб-Трісула.

Треба додати ще один пункт. В Україні у XVI столітті існувало поняття ченця, який живе «Скитським життям» або «скитальником». Ця давня традиція означала прийняття способу життя бідності, молитви, мовчання та служіння іншим, щоб врятувати душі інших. Цей християнський альтруїзм, приписуваний скіфам ще в XVI столітті, підкреслює, яку значну роль відіграли скіфи в поширенні християнства серед слов'ян. За словами покійного Івана Огієнка, Почаївський монастир був «скіфським» монастирем до того, як наприкінці 16 століття прибула Чудотворна ікона Божої Матері, а кошти Анни Гойської сплатили розширення монастиря. Виникає питання, чи базувався цей монастир на вченні Св. Іоана Касіяна скіфа, який заснував монастирі в єгипетському стилі у Франції, чи на когось подібного, про якого забули. Св. Іоан Касіян дійсно писав і пропагував ісихазмську ідею чернецтва, яка включала поняття відлюдницького способу життя. Ці ідеї згодом лягли в основу творів преподобного Паїсія Величковського про чернецтво XVIII ст.

Тим не менш, ці аргументи вказують на те, що українсько-слов'янсько-скіфський зв'язок із християнством є багатоглядним, багатоглядним, ніж офіційна лінія, і вимагає більш чесних серйозних досліджень.

Earn more on your savings with a **HIGH-YIELD CERTIFICATE!**

See short-term results!

6 MONTHS
2.78% APY*

See your money grow!

13 MONTHS
5.25% APY*

A rewarding option!

THREE YEARS
3.55% APY*

MONEY MARKET SPECIAL

Earn with convenience!

\$250K - \$999K
3.75% APY*

Перейдіть до **ukrainianfcu.org** для
повного графіку роботи і адреси відділень.

UKRAINIAN **УКРАЇНСЬКА**
FEDERAL CREDIT UNION ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

ПРОПОНУЄМО ВСІ ВИДИ ПОСЛУГ!

- Чекові рахунки
- Ощадні рахунки
- Сертифікати
- Позики
- Кредити на Нерухомість
- Платіжні Картки VISA®
- Онлайн і мобільний банкінг

ЗАПРОШУЄМО ДО НАШИХ ВІДДІЛЕНЬ!

Citrus Heights, CA
7084 Auburn Blvd.
Citrus Heights, CA 95621
916-721-1188

Rancho Cordova, CA
11088 Olson Dr.
Rancho Cordova, CA 95670
916-894-0822

*APY is Annual Percentage Yield. Rates effective 8/10/23. Minimum deposit \$500. Rates may change. No rate adjustment on prior deposit accounts. Penalty to withdraw the money (principal) you deposited into your Share Certificate before it reaches the maturity date; you may withdraw the dividend earned at any time w/o penalties. APY will remain in effect for the term of the Share Certificate. Dividends compounded & credited quarterly. Fees may reduce earnings. **Applies only to Money Market accounts:** Up to three (3) withdrawals are allowed per month before a fee is imposed. There is a minimum of \$100 per withdrawal. Dividends are compounded & credited monthly. Applies only to IRA share certificate accounts: New IRA contributions only & up to \$7,500 for 2023. Promotional rates are not for other IRA funds, like rollovers or transfers. IRA Share Certificates are subject to IRS contribution limits. Additional deposits are not allowed into the same account. UFCU doesn't offer tax advice; consult a professional tax advisor for IRA contribution limits & deductions. Penalties apply for early withdrawal. **Note:** Other rates & terms are available. UFCU reserves the right to terminate these offers at any time without any further notice. Membership subject to eligibility. Insured by NCUA.

Citrus Plaza MARKET

Ukrainian FOOD & CATERING

Monday - Saturday 9 AM - 10 PM
Sunday 10 AM - 10 PM

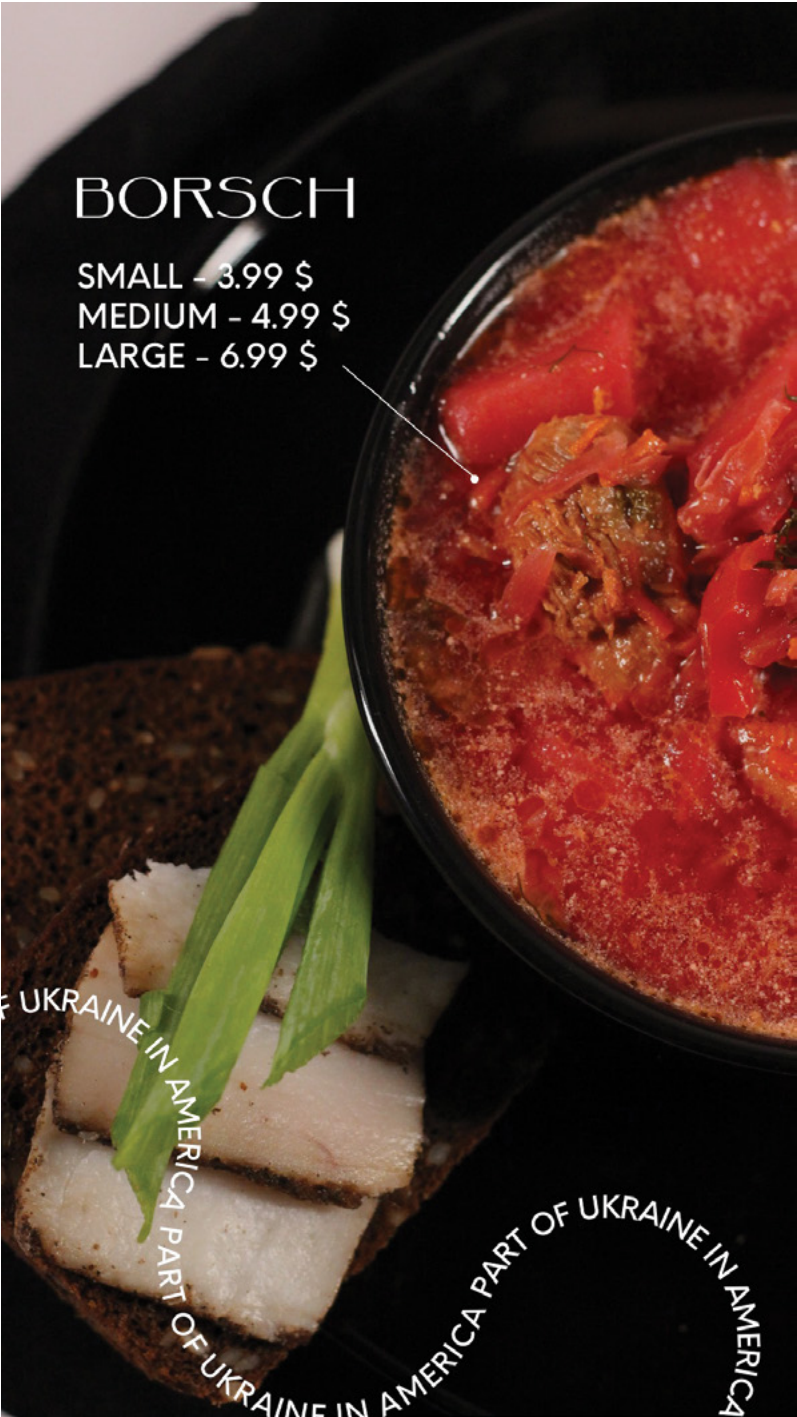

6240 San Juan Ave., Citrus Heights, CA 95610

Phone: (916) 725-5445

citrusplazacafe@gmail.com

facebook.com/citrusplazacatering/

GOOD TASTE MARKET & DELI

EUROPEAN FOOD

7117 Walerga Rd., #5,
Sacramento, CA 95842

(916) 333-3335

GTMarket.2020@gmail.com

БУДИНКИ - ДУПЛЕКСИ **ЗЕМЕЛЬНІ ДІЛЯНКИ** HOUSES - DUPLEXES **PLOTS OF LAND** Сакраменто та околиці • Sacramento and area

- Перелік будинків, дуплексів та земельних ділянок в різних частинах міста / List of houses, duplexes and land plots in different parts of the city
- Інформація про пільги при купівлі першого будинку / Information about benefits when buying a first home
- Short Sale Specialist

Ніна Семенюк - Broker
Nina Semenyuk

NinaSRealEstate@gmail.com
5252 Sunrise Blvd., Suite #6
Fair Oaks, CA 95628

Lic # 01222641

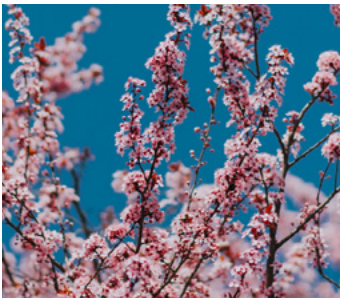

(916) 717-1011

\$500 donation to a charity of your choice for each home bought or sold with Oksana.

"Oksana was a pleasure to work with on my first house purchase, ensuring a worry-free and amiable process for all the parties involved. Resourceful and detail-oriented, she was quick to respond to any inquiries and provide all the updates necessary. Oksana wasn't shy to negotiate better terms for me as a buyer, which is extremely rare to come across in today's competitive market. Her knowledge and confidence in closing the deal got us through the escrow with no glitch. In a heartbeat, I would recommend her to anyone looking for realtor services

— Kat G.

"I wholeheartedly recommend Oksana. She helped me to close the deal on my first home in San Francisco. San Francisco real estate market is complex and inelastic. Oksana is very proficient, prompt and has all required skills to be successful. She guided me through the process, was accommodative of the situation and provided me all the necessary guidelines to get the deal right."

— Alexei B.

Oksana Melnyk
Realtor®
925.378.9777
oksana.melnyk@compass.com
DRE 01955526

All material presented herein is intended for informational purposes only. Information is compiled from sources deemed reliable but is subject to errors, omissions, changes in price, condition, sale, or withdrawal without notice. All measurements and square footages are approximate. Exact dimensions can be obtained by retaining the services of an architect or engineer. This is not intended to solicit property already listed. Nothing herein shall be construed as legal, accounting or other professional advice outside the realm of real estate brokerage. Compass is a licensed real estate broker. Equal Housing Opportunity.

[Небезпека довгої війни] початок на стор.1

ження.

Ця війна вкладається у плани російського президента Володимира Путіна. Очільник Росії, здається, впевнений, що те, чого йому не вдалося досягти за три дні, можна буде досягти за три роки. Або за 13, адже російська економіка швидко переводиться на воєнні рейки, а населення схвально сприймає цілі Путіна по відновленню так званої «історичної Росії».

І тут головне питання, звичайно в тому, що в такій ситуації робити Україні та її союзникам. Генерал Залужний запропонував план перетворення позиційної війни на маневрену, однак для цього потрібна відповідна логістика і нове озброєння від західних союзників. Наскільки Захід готовий буде прислухатися до цих побажань, стане ясно тільки з часом. Але поки що можна констатувати певну кризу у самому процесі допомоги. Американський Конгрес досі не схвалив запропонованого президентом пакету допомоги Україні, Ізраїлю та Тайваню, з цього приводу продовжуються консультації між республіканськими й демократичними конгресменами, поки що не можна навіть сказати, якого компромісу зможуть досягти й коли відбудеться голосування. А від того, яким буде розмір, саме американської допомоги, залежать можливості української армії й життєздатність української економіки й держави як такої.

Та й з точки зору європейських партнерів є свої складнощі. Якраз у листопаді Україна несподівано зіштовхнулася із блокадою своїх кордонів польськими перевізниками, нібито незадоволеними конкуренцією з боку українських колег. Не такий вже й численний, цей протест, можна сказати, вже дався взнаки на стані української економіки. При цьому уряд Польщі, який невдовзі позбудеться повноважень на користь опозиційних сил, що перемогли на останніх парламентських виборах у сусідній з Україною країні, не поспішає вирішувати проблему – повторюється історія із протестом

польських фермерів, який був використаний польськими можновладцями у передвиборчих цілях. І якщо раніше такі акції викликали правові мірні побоювання з приводу того, як насправді буде відбуватися процес європейської інтеграції України, зараз можна говорити про проблеми, які виникають вже сьогодні.

Й це ще раз нагадує, у якій непростій ситуації знаходиться Україна на 21-й місяць після початку великого нападу Росії. Таку ситуацію, звісно, можна було передбачити, вже за кілька місяців після початку конфлікту спостерігачі констатували, що по мірі продовження війни зовнішня зацікавленість буде зменшуватися з кожним днем, до того ж будуть обов'язково – на жаль – з'являтися нові конфлікти, які опиняться у центрі уваги цивілізованого світу. Й війна на Близькому Сході, яка – дуже незвично для цього регіону – також не є короткою, а продовжується вже місяцями – стала непоганою ілюстрацією правдивості цієї тези.

Це означає, що Українська держава і суспільство мають готуватися не тільки до продовження довгої виснажливої війни, але й до того, що Україна не буде у центрі уваги. А це означає і пошук воєнних рішень в умовах відносної стабільності фронту, і пошук рішень політичних. Під політичними рішеннями я маю на увазі не стільки очікування якихось «перемовин» – я впевнений, що Кремлю перемовини з Україною абсолютно не потрібні, а пошук моделей безпеки, які могли б локалізувати війну та створити умови для її припинення у осяжній перспективі. А це означає прискорення євроатлантичної інтеграції України і створення умов для справжніх – а не декларативних – гарантій безпеки. Про один з варіантів сказав у листопаді колишній генеральний секретар НАТО Андрес Фог Расмусен, який запропонував якнайшвидше прийняти Україну до НАТО, а ось 5 статтю Вашингтонського договору поки що розповсюдити на територію, де немає воєнних дій. Й хоча поки що ми не можемо говорити, що з пропозицією колишнього генсека погоджуються і у Києві, і у Вашингтоні, і у столицях інших

країн альянсу, все ж таки найважливішим є те, що триває пошук варіантів інтеграції.

Як і пошук варіантів інтеграції до ЄС. Президентка Молдови Мая Санду – цій країні разом з Україною можуть невдовзі запропонувати почати перемовини щодо приєднання до Євросоюзу – запропонувала, щоб інтеграція відбувалася «поетапно», тобто спочатку територія, яка знаходиться під контролем легітимної влади, а вже потім регіон, фактично контрольований Москвою – Придністров'я. І якщо з таким підходом погодяться, це може бути актуальним і для України, а згодом і для Грузії. Адже, поки що питання, чи завершиться успіхом інтеграційний процес, якщо Росія продовжує здійснювати контроль над частинами території в Україні, Молдові чи Грузії, залишається відкритим.

Обговорення теми євроінтеграції, звісно ж, нагадує нам про десяту річницю Євромайдану в Києві – коли сотні тисяч людей вийшли на вулиці, щоб не допустити зміни у цивілізаційному виборі країни. Але, звичайно, цей Майдан був про більше, ніж просто інтеграція з ЄС. Головним його результатом стало саме народження політичної нації, без якої не можна побудувати жодну державу.

Якщо замислитись, Майдан з самого початку був саме про це. Адже угода про асоціацію з Європейським Союзом приймалася в Києві – коли сотні тисяч людей вийшли на вулиці, щоб не допустити зміни у цивілізаційному виборі країни. Але, звичайно, цей Майдан був про більше, ніж просто інтеграція з ЄС. Головним його результатом стало саме народження політичної нації, без якої не можна побудувати жодну державу.

Якщо замислитись, Майдан з самого початку був саме про це. Адже угода про асоціацію з Європейським Союзом приймалася в Києві – коли сотні тисяч людей вийшли на вулиці, щоб не допустити зміни у цивілізаційному виборі країни. Але, звичайно, цей Майдан був про більше, ніж просто інтеграція з ЄС. Головним його результатом стало саме народження політичної нації, без якої не можна побудувати жодну державу.

відзначався особливою демократичністю, почав будувати авторитаризм буквально у ручному режимі, за кілька тижнів ми опинилися навіть не в Україні Януковича, а в Росії Путіна – при цьому не в тій Росії Путіна, яка була тоді, але якій ще доведеться виникнути у результаті її нападу на Україну. Суспільство, яке багатьом здавалося «замороженим», інертним й розчарованим результатами попереднього Майдану, тепер набуло яскравої інтенсивності й схильності до самопожертви. Ба, більше – якщо Майдан 2004 року був повстанням, під час якого суспільство було зорієнтовано на лідерів й перемогу Віктора Ющенка на виборах очільника держави, цього разу якраз політичні лідери були зорієнтовані на суспільство.

Саме на цьому тлі й народжувалася наша політична нація – просто на очах. На очах українці переставали бути «етнічним проектом», національним виключно на виживання й самозбереження, «мовним гетто», де з побоюваннями ставляться до чужих – і ставали широким об'єднанням людей різного етнічного походження. Людей, яким потрібна Україна.

Подальші події тільки цементували цю спільність, але побачили ми її як реальність саме у дні того Майдану. І тому Україна Майдану переросла пострадянську Україну з її аморфною інфантильністю й небажанням обирати власне майбутнє. А така Україна – Україна людей, готових за своє майбутнє постояти – рішуче не влаштувала Росію Путіна, та й, здається, будь-яку Росію. Тому реакцією Кремля на перемогу нашої революції могла бути тільки інтервенція. Щоб уникнути інтервенції, ми мали б програти.

Й погодитись на остаточну деградацію і «інтеграцію» України – звісно на те саме, що зараз Путін й намагається робити, тільки тепер за допомогою танків і ракет, а не зрадників у владних кабінетах.

Але ми виграли. Виграли, здавалося б, у безнадійній ситуації. Що дає можливість сподіватися, що ми маємо шанс відбитися і зберегти Україну у непростій ситуації довгої війни.

benefitexperts
BENEFITS, INSURANCE, AND HR

CREATE A CLEAR VIEW FOR YOUR BUSINESS

Benefit Experts is a full service, independent insurance agency with broad market access and unparalleled service. Benefit Experts is your one stop shop for all of your businesses insurance needs.

SERVICES:
Group Health Insurance
HR Services, 401k
Workers Compensation
General Liability and much more
(see website full list of services)

CONTACT US TODAY:
Serge Barbir CEO
TOLL FREE 800.495.4172
P. 650.251.4228
Sbarbir@benefitexperts.com
www.benefitexperts.com

**Voted best of Palo Alto
6 years running**

[Тривалий шлях до перемоги]
початок на стор.1

мовані бравурні обіцянки офіційних і напівофіційних речників влади завершити війну, або принаймні її «гарячу фазу» у «два-тижні», «два-три місяці», «пів року», «до кінця року» тощо. Залужний визнає гірку істину, що війна увійшла у «позиційну форму». Генерал не називає часових рамок цієї фази, але шляхом аналізу звісток з фронту можна чітко встановити її початок. Умовна «гаряча» або «мобільна» фаза війни тривала з 24 лютого 2022 року до 11 листопада 2022 року – дня звільнення Херсону. Саме в цей період відбувалися або значущі рейди російських агресорів, або, натомість, звільнення українських територій нашими військами. Починаючи з 12 листопада 2022 року і, по сьогодні, лінія фронту з космосу практично статична. За цей час (а це понад один рік) ми втратили території двох міст (Бахмут і Соледар), і, наші війська звільнили території кількох сіл, за кілометражем де-факто паритет. Та Залужний не просто констатує цей паритет, останнім реченням статті він підкреслює, для чого він її написав: «в пошуку нових та нетривіальних підходів до подолання військового паритету з противником».

Окрім визнання того, що війна увійшла в позиційну форму, і що це вкрай не вигідно Україні, і натомість вигідно нашому ворогові, Головнокомандувач зважається ще на кілька тез, які можна порівняти з льодяною зливою. Залужний чітко вказує на перевагу ворога в озброєнні, ретельно перераховує, в яких саме сферах, і в яких видах. Нагадує він і про людський, а відповідно, і мобілізаційний ресурс: «Порівняно з Україною, російська федерація має майже втричі більший мобілізаційний людський ресурс».

Пропозиції Головнокомандувача Збройних сил України вивірені, та більшість з них спрямовані до наших союзників, від яких залежить поставки тих чи інших видів озброєнь.

Та в статті генерала нема політичних питань, і нема аналізу, а якому ж напрямку може розвиватися сценарій, якщо бажана техніка не поставлятиметься, чи постачатиметься як і донині – з запізненням у порівнянні з потужностями фашистської російської федерації, що неухильно зростають після того як економіка країни-агресора була переведена на військові рейки.

Це політичні питання, які має ставити і вирішувати вище політичне керівництво Української держави.

За останній місяць дві Всеукраїнські коаліції громадських організацій: «За трансформацію України» і «Україна переможе», до яких сукупно входить понад 150 структур, організували серію круглих столів, щоби спільними зусиллями шукати відповіді над політичною компонентою новоутвореної ситуації. Серія цих круглих столів об'єднана під спільною назвою «Шлях до перемоги», відбувається в найбільшій державній інформаційній агенції «Укрінформ» в Києві, а модерувати на цих заходах колеги довірили мені.

Перший круглий стіл мав тему «Що потрібно для перемоги», і якраз починався з розгляду статті Головнокомандувача Збройних Сил України Валерія Залужного. Та враховуючи достатньо різнобічний і фаховий склад експертів (наприклад, серед них – генерал Сергій Кривонос, в минулому – бойовий офіцер та заступник секретаря Ради Національної Безпеки та Оборони (РНБО) України). Пропозиції не зводилися лише до повторювання викладених у статті тез. Провідною була теза про необхідність відтворення власного військово-промислового комплексу. Адже, якщо війна вступила у «позиційну фазу», і може тривати невизначено довго, то виключна залежність від військових поставок країн Заходу не гарантуватиме вчасних адекватних дій на відсіч агресорів. Озвучувалася цифра 15 років як середньозважений сценарій тривалості війни, оснований на біологічно-математичному аналізі, зокрема на ймовірній

тривалості життя керівника фашистської російської держави владіміра путіна. Логіка цього припущення очевидна, адже поки живий путін, доти Україна не буде безпечена від його маніакальних завойовницьких планів. Тож, принаймні, як один з вірогідних сценаріїв, цей вартує аналізу, і відповідно, ретельної підготовки.

А з ретельною підготовкою всередині країни, на думку експертів склалася незадовільна ситуація. Тому на наступному, другому круглому столі були ретельно обговорені дві конкретні пропозиції по негайній корекції внутрішньо-політичного курсу у питаннях допомоги фронту. Перша пропозиція стосувалася перезапуску Уряду під умовною назвою «Уряд війни». Щоб не сильно лякати українське і західні суспільства войовничою назвою деякі експерти його пропонували означити як «Технократичний Уряд», та всі сходилися на думці, що він має стати мотором у перебудові економіки на військовий лад. В такому Уряді мають бути зібрані фахові менеджери, яким повинні бути надані достатні повноваження під реалізацію цього амбітного і вкрай важливого завдання. Відразу виникло питання, що для успішної діяльності такого новоствореного Уряду необхідна згода влади на радикальне зменшення неформальних повноважень Офісу Президента, діяльність якого хоч і не прописана в Конституції, та тим не менше, в реальності, стоїть на горі всієї виконавчої вертикалі влади в Україні. Та по цьому питанню не виявилось консенсусу в обговоренні, вірніше консенсус був серед експертів та лідерів громадських організацій, натомість, депутати Верховної Ради від партії «Слуги народу», які були запрошені до участі, і були присутні, не висловили захвату, або навіть згоди щодо такої інновації. Що засвідчує, що влада поки що не усвідомлює всієї глибини внутрішньої проблеми, і, відповідно власних завдань. Натомість, наступна пропозиція не викликала внутрішнього спротиву від представників влади.

Учасниками «Шляху до перемоги» було запропоновано створення постійно діючої переговорної і експертної платформи, в якій би брали участь представники 1) влади, 2) громадянського суспільства, 3) науки, 4) бізнесу. Принаймні, створення такої платформи дало б шанс владі користуватися інтелектуальним потенціалом не лише своєї політичної сили.

Третій круглий стіл називався «Як посилити мотивацію під час війни». Мова йшла про посилення мотивації щодо мобілізації. На проблему мобілізації прямо вказував Головнокомандувач Збройних Сил у своїй статті. Та посилення мотивації стоїть не лише мобілізаційного ресурсу, це загальнодержавна проблема, в суспільстві посилюється фрустрація, психологічні проблеми є в родинах тих, хто втратив близьких, в родинах тих, хто отримав важкі поранення, мотиваційної підтримки потребують і ті, хто виїхав, і роз'єдані родини, фактично в тій чи іншій мірі – кожен громадянин України.

Четвертий круглий стіл отримав тему «Які зміни потрібно вносити у виборче законодавство». На сьогодні влада вкрай негативно ставить до згадок про необхідність відновлення демократії і проведення виборів як Президента, так і Верховної Ради і органів місцевого самоврядування. Натомість експерти і громадські діячі пропонують цілий ряд новацій, які б уможливили вибори і у період війни, гарантуючи безпеку громадян і право і можливість доступу до процедури виборів, незалежно від перебування в окопах чи у вимушеній еміграції.

Круглі столи «Шлях до перемоги» засвідчили, що для того, щоб перемогти фашистську росію, в першу чергу слід виграти змагання в ідейній площині, і тут важливими є всі фактори: і демократія, і мотивація, і вміння творити новаційну економіку, і вміння творити новаційну армію. Переможемо росію на ідейному фронті, переможемо і на воєнному фронті. А ми маємо перемогти!

ДЕНЬ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

Мирослав Грех

Календар знаменних дат показує, що 6 грудня відзначатимемо День Збройних Сил України. Взагалі-то, останні рік і вісім місяців кожний божий день є для нас Днем Збройних Сил, бо кожен день ми слухаємо новини з фронту, дивимось карти і переживаємо, як там наші хлопці і дівчата воюють з рашиським окупантом, молимося за них.

Щоб говорити про ЗСУ треба орієнтуватися, як вони побудовані. Отже, Збройні Сили України мають таку загальну структуру:

- Генеральний штаб Збройних Сил України;

- Командування об'єднаних сил Збройних Сил України;

- види ЗСУ – Сухопутні війська, Повітряні Сили, Військово-Морські Сили;

- окремі роди сил ЗСУ – Сили спеціальних операцій, Сили територіальної оборони, Сили логістики, Сили підтримки, Медичні сили;

- окремі роди військ ЗСУ – Десантно-штурмові війська, Війська зв'язку та кібербезпеки;

- органи військового управління, з'єднання, військові частини, вищі військові навчальні заклади, військові навчальні підрозділи закладів вищої освіти

- установи та організації, що не належать до видів та окремих родів військ (сил) ЗС України.

Сухопутні війська – найчисленніший самостійний вид ЗСУ. Організаційно вони складаються з Командування Сухопутних військ, оперативних командувань «Південь», «Північ», «Захід», «Схід», корпусу резерву та частин безпосереднього підпорядкування Командуванню Сухопутних військ.

До складу Сухопутних військ також входять військово-навчальні заклади та система військових комісаріатів.

Військові частини Сухопутних військ за родами військ поділяються на:

- Танкові війська
- Механізовані війська
- Рaketні війська та артилерію
- Війська протиповітряної оборони Сухопутних військ

- Армійську авіацію
- Спеціальні війська (забезпечення бойової діяльності) – розвідувальні, зв'язку, радіоелектронної боротьби, інженерні, радіаційного, хімічного, біологічного захисту, автомобільні і дорожні, частини логістики.

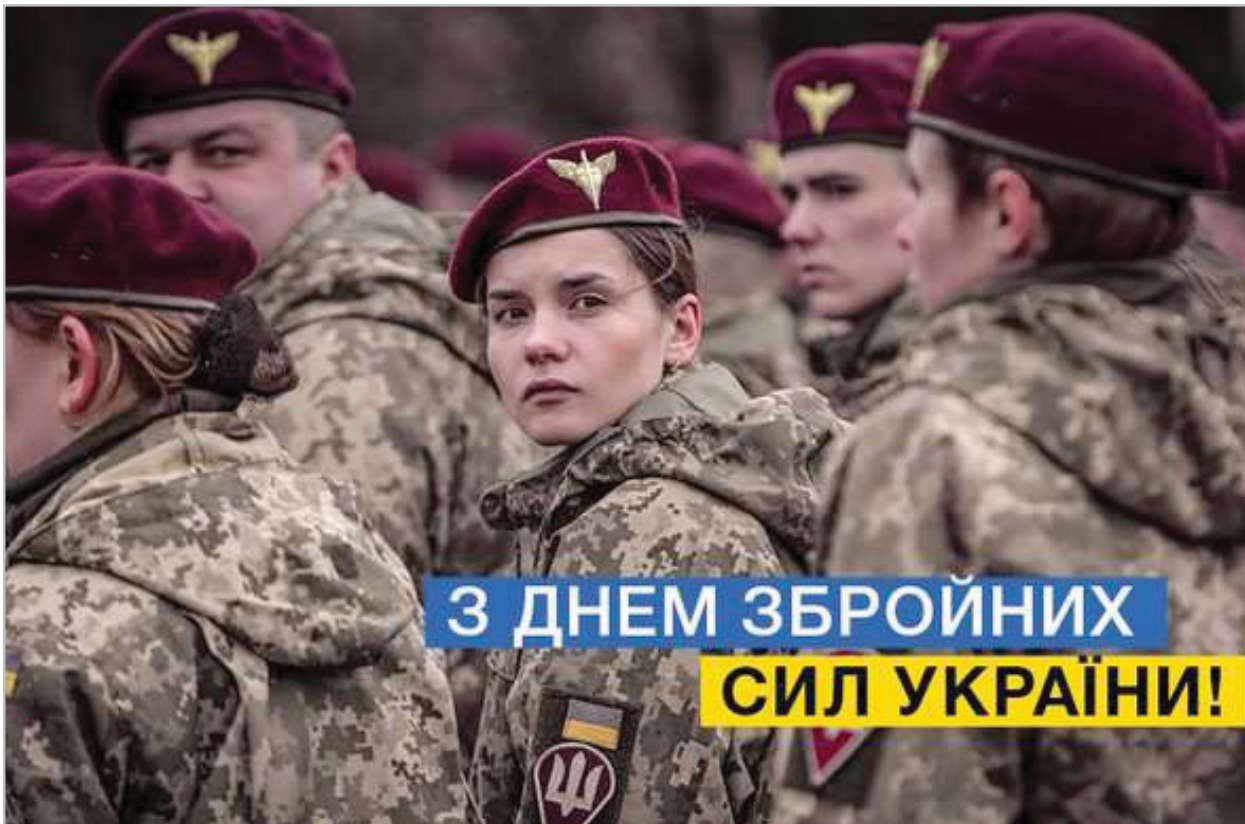
- Сухопутні війська ЗСУ – це найчисленніший самостійний вид збройних сил України. Вони мають на озброєнні танки, БМП, БТР, розвідувальні бронемашини, САУ, гармати і гаубиці, що буксируються, реактивні системи залпового вогню, міномети, тактичні ракетні комплекси і ударні вертольоти.

- Основним засобом вогневої поразки противника є артилерія. Вона виконує до 70% загального обсягу завдання з вогневого ураження супротивника. Армійська авіація є найбільш маневреним родом сухопутних військ, призначеним для виконання завдань у різних умовах загальновійськового бою.

- Захист повітряного простору України, аеророзвідка, прикриття підрозділів сухопутних військ та військово-морських сил – все це покладено на повітряні сили. Командуванню повітряних сил України підпорядковується тактична та транспортна авіація. Одним із першочергових завдань повітряних сил є захист повітряного простору над Україною. Для цього створено зенітні ракетні війська.

- Головним джерелом інформації про повітряну обстановку над Україною та навколо неї є радіотехнічні війська. До складу повітряних сил входять також інженерні війська, війська зв'язку та війська радіоелектронної боротьби.

- Морський простір України, що включає внутрішні води та територіальне море України, ділиться на дві військово-морські зони: "Чорноморська", що включає води територіаль-

ного моря та внутрішні води України у Чорному морі; та "Азовська", яка включає внутрішні води України в Азовському морі та Керченській протоці.

- ДШВ ЗСУ – це окремий рід військ, призначений діяти як повітряний десант, а також для виконання бойових завдань у тактичному та оперативному тилу ворога.

- Сили спеціальних операцій можна назвати елітним родом військ ЗСУ. СЗГ комплектуються спеціально навченими фахівцями, які мають спеціальні можливості у сфері розвідки, прямих акцій та військової підтримки для виконання складних, небезпечних, іноді політично чутливих операцій, які проводяться командуванням СЗГ.

- 1 січня 2022 року було створено сили територіальної оборони. У складі Сил ТРО передбачено 25 бригад, що складаються з понад 150 батальйонів.

Чисельність ЗСУ після початку повномасштабного вторгнення та з урахуванням мобілізації у лавах Збройних сил становила близько 700 тисяч.

Повітряні сили Збройних сил України (аббревіатура ПС ЗСУ) – вид збройних сил у складі Збройних сил України, який має на озброєнні винищувальну, бомбардувальну і транспортну авіацію, а також зенітні ракетні війська і радіотехнічні війська.

Військово-морські сили Збройних сил України (аббревіатура ВМС ЗСУ) – вид збройних сил України, призначений для захисту суверенітету і державних інтересів України на морі, розгрому угруповань ВМС противника у визначених військово-морських зонах самостійно та у взаємодії з іншими видами Збройних сил України, сприяння Сухопутним військам Збройних сил України на приморському напрямку.

Військово-морські сили Збройних сил України – призначені для стримування, локалізації та нейтралізації збройного конфлікту, а за необхідності – припинення збройної агресії з моря як самостійно, так і у взаємодії з іншими видами Збройних сил України, військовими формуваннями та правоохоронними органами відповідно до Конституції України законами України та іншими нормативно-правовими актами, виходячи з принципів міжнародного права та загальних засад військового мистецтва.

У складі ВМС ЗСУ до початку російсько-української війни проходило службу 15,470 осіб, на озброєнні перебували 1 фрегат, 5 корветів, 3 тральщики, 2 десантні кораблі, 1 підводний човен, 49 допоміжних кораблів і 35 літаків.

На сьогодні чисельність ЗСУ, окремих її підрозділів, засекречена. Треба сказати, що збройні сили,

Українська армія виникли не на порожньому місці, а мають багатовікову історію. Ось коротко, що нам говорити про це Вікіпедія:

«Історія українського війська бере початок ще до нашої ери, коли на українських землях жили різні племена, які створювали озброєні загони для боротьби з нападниками. Писана історія старослов'ян починається з Київської Русі. Ще князь Ігор, княгиня Ольга і наступні князі набирали військо, що складалося з дружини князя та народного ополчення для захисту рідних земель. В часи Київської Русі основу українського війська складали військові дружини, які становили постійну військову силу князя. Їх чисельність була відносно невеликою – десь близько 2 – 3 тис. чоловік, а то й менше. Дружина поділялася на старшу й молодшу Військо Галицько-Волинського князівства було організоване за зразком традиційного руського, але відзначалося деякою місцевою специфікою. Данило Галицький провів реформу, в ході якої він створив незалежне від боярської дружини княже військо, набране з «простих людей» і безземельного боярства. Воно поділялося на важкоозброєних «оружників» та легкоозброєних «стрільців». Оружники, у кольчугах і шоломах, зі списами, мечами і щитами входили у бій на конях або пішо. Стрільці були озброєні луками й захищали оружників з флангів та починали бій, вражаючи ворога стрілами. Військо підтримувало силу і могутність держави, обороняло її кордони.

Але татарська навала у XIII-XIV століттях привела до занепаду української держави і її війська. В результаті, землі України потрапляли під литовські, польські, угорські, молдовські прапори.

XV-XVIII століття в історії України – це період козаччини. Спочатку козаки не мали ніякої військової організації, а збиралися у ватаги по кілька десятків чоловік. Зброя їх була простою: луки, списи, сокири, шаблі, примітивні рушниці, їхньою тактикою була локальна війна, а метою – здобич. Лише у першій половині XVI ст. козаки освоїли простори нижче дніпрових порогів – так званий Низ і почали будувати козацькі укріплення – січі (від слова «сікти»). На рубежі 40-50-х років XVI століття козаки заснували могутню фортецю на Дніпровському острові Тамаківка (поблизу сучасного м. Марганця Дніпропетровської обл.). Вважають, що це й була перша в історії України козацька твердиня – Запорізька Січ.

У першій половині XVIII ст. запорізьке козацтво піднеслося до рівня найкращих європейських армій. Особливо відзначалася військовою майстерністю піхота, яка була головним видом козацького війська й вважалася найдосконалішою в Європі.

Козацька піхота героїчно билася з ворогом, використовуючи особливу тактику: шикувались в три шеренги (перша стріляла, друга подавала рушницю, а третя їх заряджала). Піхота козаків вміла гарно штурмувати ворожі фортеці, а також сміливо воювала на морі.

У 1774 році, після підписання Кючук-Кайнарджійського договору, Російська імперія, разом із Кримом отримала вихід до Чорного моря. Оскільки Річ Посполита перебувала у стані занепаду і була на межі поділів, то подальша необхідність в існуванні козаків на їх історичних землях відпала. В той самий час збереження традиційного образу життя козаків призводило до конфліктів із російською владою. Катерини II видала наказ про знищення Запорозької Січі, який був втілений у життя. Більшість козаків втекла з Запоріжжя і організувалися в Азовське, Бузьке, Дунайське, Задунайське козацькі війська.

На початку російсько-турецької війни 1828–1829 років Стамбул наказав задунайцям виступити проти Російської імперії. З 18 травня 1828 по 1829 рік 1,500 козаків на чолі з кошовим Йосипом Гладким захопивши військову канцелярію та скарбницю, перейшли під Ізмаїлом на бік російської імператорської армії.

Після закінчення війни царський уряд поселив козаків на Азовському узбережжі, сформувавши з них Азовське козацьке військо. Проте багато козаків вирішило не йти під ярмо росіян і були оселені в Банаті й Воеводині, а також залишилися мешкати в гирлі Дунаю, згодом заселяючи міста Галац, Ізмаїл, Вилкове, Кілія, Тульча.

Із залишків задунайських козаків, під час Кримської війни, на стороні союзних сил, були сформовані військові козацькі загони. Спочатку 1853 року Михайло Чайковський домігся офіційного створення регулярних козацьких підрозділів у османському війську. 23 січня 1854 року задунайські козаки склали військову присягу. З Константинополя привезли козакам знамено Запорозької Січі, а Садик-Паша (ім'я Михайла Чайковського в Османській імперії) отримав від султана титул «міріан-паша» (кошовий отаман). Після закінчення війни козацькі підрозділи було розформовано. Так закінчилась славна історія українського козацтва.

Під час Першої світової війни Україна стала ареною протистояння, що принесло значні людські втрати та руйнування інфраструктури. Це значною мірою вплинуло на створення незалежної української держави та її збройних сил – армії Укра-

[Стара жінка чи молода дівчина?]
початок на стор.1

на стінах і порцеляною на вітринах. Мільйони кімнат, схожих на одну й ту саму кімнату. Україна також означала корупцію, безнадію, людей похилого віку на межі голоду, директорів дитячих будинків, які крадуть іграшки, призначені для дітей.

Я приїхалп – чи, радше, мене привезли – до Сполучених Штатів ще дитиною, за кілька тижнів до мого 8-річчя. Слабкі спогади про перший клас та ліс біля нашої дачі швидко потьмяніли, і моїм головним джерелом інформації про Україну стала моя втомлена світом, цинічна бабуся. Вона показувала мені фотографії, які, здавалося, були зроблені в кімнаті з килимом і порцеляною. Вона розповідала про низькі пенсії, про хабарі, які вона давала лікарям перед операцією, про всепроникну корупцію в кожній установі.

По суботах, в українській школі, історія та література, які ми вивчали, були не кращими. Усе було про голод, кріпачтво та завоювання то однією, то іншою імперією зла. Незважаючи на шалене бажання бути вільними, свобода завжди залишалася недосяжною. Короткі інтермедії свободи швидко змінювалися поневоленням.

Коли я стала достатньо дорослою, щоб читати новини, вони теж, здавалося, підтверджували похмурі перспективи моєї бабусі. Незалежність нарешті настала, але Україна залишалася слабкою. Україна боролася з корупцією. Коли мені було сімнадцять, відбулася революція, але, здавалося, нічого не змінилося.

Минуло ще одне десятиліття, протягом якого я вступила до коледжу,

вийшла заміж за американця, почала кар'єру і все далі віддалялася від Батьківщини.

Потрібна була ще одна революція, щоб відкрити мені очі. На Майдані я побачила нову, молоду, енергійну Україну. Націю 21-го століття, яка знаходиться далеко від СРСР. Революція Гідності підштовхнула мене до дії. Оскільки моя спеціальність – освіта, я почала співпрацювати з українськими освітніми некомерційними організаціями як волонтер, застосовуючи найкращі практики, які я вивчила в США, щоб покращити результати освіти для української молоді. Згодом я заснувала власну організацію, яка на сьогоднішній день забезпечила роботою понад 30 українців та надала послуги понад 20 000 молодим людям в Україні.

За останні кілька років я відкрила для себе Україну з абсолютно нового боку. Мене оточують позитивні молоді люди, які бачать і активно прагнуть до кращого майбутнього. Люди, які залишаються. Люди, які будують.

Моя неймовірна команда – розумні та енергійні люди, які вільно володіють англійською мовою – могли б розпочати свою кар'єру в транснаціональних компаніях. Але замість цього вони приходять до моєї маленької некомерційної організації, бо хочуть творити добро. Мої студенти поки що не дуже добре володіють англійською, але вони долають свій страх і записуються до нас, щоб спілкуватися з незнайомцями в Інтернеті іноземною мовою, підштовхуючи себе до розвитку і навчання.

Окрім моїх співробітників та студентів, мені пощастило перетнутися з десятками засновників, які керують технологічними стартапами, некомерційними організаціями та іншими бізнесами. Одна з них – Оксана, мати трьох дітей, яка керує власною школою лідерства у Вінниці. Оксана та її діти виїхали, коли почалася війна, але потім повернулися. За кавою, на початку цього місяця, Оксана розповіла мені, що її місто розквітає – звідусіль з'являються нові бізнеси. "Люди ніби розуміють, що такого моменту, як сьогодні, більше не буде. Ніхто не чекає. Щотижня мені здається, що я бачу нову перукарню, нове кафе, новий магазин".

Бабуся все ще телефонує мені, щоб розповісти про останні скандали – хто краде пожертви для ЗСУ, а хто співпрацює з росіянами. Новини все ще похмурі, і я все ще плачу, читаючи українську класику. Але ці речі більше не визначають для мене Україну.

Існує відома ілюзія – образ, який одночасно є і старою жінкою, і молодою дівчиною. Україна саме така, чи не так? Тут немає правильної відповіді – тут і дівчина, і бабуся. Яку бачите ви? Що обираєте?

На даний момент я регулярно зустрічаюся і спілкуюся з сотнями українців з усіх верств суспільства. Я бачу такий широкий спектр думок. Дехто невимушено розповідає про нещодавно відпустку в Києві – як чудово було побачити родину та друзів. Інші тремтять, коли я згадую, що хотіла би поїхати в Україну цього літа – "Але ж там війна?", – кажуть вони, ніби я дитина чи ідіот.

Я зустрічала біженців з Києва, які говорили щось на кшталт: "України не залишилося. Нема куди повертатися". І, також, я зустрічала біженців з Києва, які вже повернулися. По телефону вони кажуть, що життя хороше, і у них щойно з'явився новий собака, а діти на ковзанці, тому не можуть привітатися, але їм подобається школа, її просто зачинили на кілька тижнів, щоб відремонтувати бомбосховище, але скоро все повернеться до нормального життя.

Сьогодні, коли я чую слово "Україна", я думаю про мого колегу Миколу, який їде залізничним вокзалом, про чоловіків, що тануть у натовпі, коли їх ведуть офіцери, що призивають на військову службу. Я чую сирени. Уявляю лінію фронту і відчуваю відчай.

Але я також бачу, як маленькі Сашко та Яна граються зі своїм новим цуценям біля їхнього прекрасного будинку на околиці Києва, а їхня мама показує мені свій сад. Я бачу команду Христини у Львові, яка виготовляє та персоналізує шкіряні обкладинки для паспортів, нашійники для собак та брелки у веселкових кольорах. Я бачу студентів Оксани у Вінниці, які відпрацьовують навички презентації та ведення переговорів.

І те, і інше може бути правдою, але сьогодні поміж молоді дівчини та бабусі, я обираю дівчину.

[День Збройних Сил України]
початок на стор.12

їнської Народної Республіки.

Після падіння Російської імперії на українських землях утворилися численні військові формації, в тому числі загони Вільного козацтва, Українська Повстанська Армія батька Махно та інші.

Після розвалу Австро-Угорської імперії на захист Західно-Української Народної Республіки постала Українська Галицька Армія, основу якої склали формування Українських Січових Стрільців.

Після проголошення 24 серпня 1991 року незалежності України, вона успадкувала від СРСР одне з найпотужніших угруповань військ у Європі, оснащене ядерною зброєю та відносно сучасними зразками озброєння та військової техніки.

24 серпня 1991 року Верховна Рада України ухвалила рішення про взяття під свою юрисдикцію усіх розташованих на українських територіях військових формувань Збройних сил колишнього СРСР, та про створення одного з ключових відомств – Міністерства оборони України. Отже, під юрисдикцію України перейшли: 14 мотострілецьких, 4 танкові, 3 артилерійські дивізії та 8 артилерійських бригад (9,293 танки і 11,346 бойових машин), бригада спецпризначення, 9 бригад ППО, 7 полків бойових гелікоптерів, три повітряні армії (близько 1,500 бойових літаків) і окрема армія ППО. Стратегічні ядерні сили, дислоковані на території України, мали 1,272 міжконтинентальних балістичних ракет, а також близько 2,500 одиниць тактичної ядерної зброї. На час проголошення Україною незалежності чисельність військ в Україні нараховувала близько 980 тисяч осіб.

Давайте подивимось, як українська держава дбала про зміцнення

своєї обороноздатності, розвиток збройних сил, як кожен з українських керманичів це робив. Почнемо з Л.М. Кравчука. Він взагалі не припускав думки, що на Україну хтось може напасти, тим більше його «друзі» росіяни. Те саме стосується наступного президента Л.Д. Кучми, хоча там були зіткнення на острові Тузла, але нічого не навчили. Кучма став творцем «нейтральності» України в політичних і військових аспектах, це він підписав міжнародну угоду, так званий Будапештський меморандум, укладений 5 грудня 1994 року між Україною, Росією, Великою Британією та США про гарантії Україні у зв'язку з набуттям нею неядерного статусу. Того самого дня Україна приєдналась до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї.

Чи це прибавило сил українській армії, Чи зміцнило оборону? Ракетне виробництво було згорнуте, ядерна зброя була передана в росію, яка потім в 2014 році порушила цей меморандум, захопивши Крим, і розпочавши війну на Донбасі. А чи наважилась би напасти на нас росія, якби в нас була ядерна зброя? Сумніваюсь. Як зміцнював збройні сили наступний президент В.А. Ющенко до сих пір залишається загадкою. Не говорячи вже про Януковича, який армію і всі силові структури напипгував російськими агентами. Здавалося б «народний» президент П.О. Порошенко, при якому почалася російська інтервенція мав би всіляко дбати про оборону мій держави. Так, він дбав, тільки більше про своє збагачення. На оборонпром поставив корупціонера Свиначенка, який його обікрав, при ньому злетіло в повітря шість складів з боєприпасами. Як би вони зараз пригодились на фронті. Наступний – Зеленський, на початку каденції вірив в миролюбність путіна, хотів подивитися йому в очі, оголошував тимчасові

перемир'я, розводив фронти. Слава Богу, що на кінець опритомнів, зрозумів, що таке «раша», набрався сміливості і мужності, навчився протистояти агресору. Ось так. За тридцять років – маємо те що маємо. Ходимо з протягнутою рукою по світу і просимо зброю. А де наша? – Злетіла в повітря, розкрадена і продана, або просто віддана з доброї волі. Тому, я посади всіх президентів пишу з маленької букви, на більше не заслужили.

Як добре, що не дивлячись на всі негаразди, український народ знайшов в собі силу і мужність битися з ворогом, відновив козацький дух, що вселився в наших воїнів, знайшов таких полководців як Валерій Федорович Залужний, які знають як, і вміють бити ворога. Хоча і тут є певні недоречності, помилки. Повірили, що ворог тупий і боягузливий, знали що робить ешелоновані боеукріплення, що нам не вистарчає зброї, і пішли в любову, і в результаті зірвали контрнаступ. Але молодці, що змінили тактику, що в першу чергу, бережуть своїх бійців, і що тисячами кладуть рашистів на полі бою, і перетворюють на мотлох їхню техніку, що вміло обороняються і не відступають. Зрозуміло, що не все так просто в житті, а особливо на війні, бувають і невдачі. Головне їх осмислити, зробити правильні висновки і уникати в майбутньому. Про це сказав у своїй статті в журналі «The Economist» генерал В.Ф. Залужний. А ще про те, що неоправдані очікування були в наших союзників, які не давали достатньо зброї на прохання України, затагували з її поставкою, а перемоги хотіли швидкоді. Я пам'ятаю, як після вдалого вигнання рашистів з Харківської області, їхнього драпання, В.Ф. Залужний просив 300 танків, щоб погнати їх далі аж до кордону. Чи дали? Так, дали, через пів-року, і то з великим скрипом. Час було змарно-

вано, можливість упущено. Я кажуть: «Дорога ложка до обідю». Наші партнери і союзники, колективний Захід, перестраховувалися у своїй боязні ядерної війни, частково піддалися на шантаж путіна. А зрештою, що їм втрачати, їхні ж солдати не воюють на фронті, а Україна хай справляється з тим всім як може. І Україна це робить: успішно захищається і йде в контратаки на Куп'янському, Бахмутському, Авдіївському напрямках, просувається на Запоріжжі, створює плацдарми на лівому березі Дніпра, тримає фронт на Харківському напрямку, кошмарить окупантів вибухами дронів і ракет в Криму, очищає Чорне море від москальських кораблів. Так що не все пропало, і не все так погано. Навпаки, зараз піднімається хвиля якогось такого завзяття, стійкості, затятості і злості в лавах наших воїнів, що безперечно приведе до майбутніх успіхів. Треба вірити в перемогу, як вірять вони, і кожному наближати її всіма своїми силами і можливостями.

День ЗСУ, це – всенародне свято. Свято зі смаком гіркоти, тому що наші Збройні Сили зараз перебувають у пеклі війни, і незважаючи на успіхи, перемоги і невдачі, несуть втрати. Втрати в живій силі й техніці. Втрата хоча б одного бійця важким боєм відгукується в їхніх сім'ях, в серці кожного справжнього українця. Ті криваві рубці на душі нашого народу ніколи не забудуться, а москалі вже пожинають плоди нашої ненависті, хоронячи сотнями тисяч своїх головорізів, і будуть пожинати ще довго. Ніколи не забудемо, не пробачимо наших зруйнованих і спалених міст і сіл, обездолених, вбитих і покалічених людей, сиріт, викрадених дітей. Москалі – розплата приїде невідворотно! Смерть ворогам!

Слава Україні!

Ви можете підтримати нашу газету, якщо зробите одноразовий PayPal внесок чи виставите повторний щомісячний внесок і перейдете на сторінку після сканування QR-коду. Газета «Громада» є некомерційною організацією з правом на списання 501(c)(3) податків.

You could support our newspaper by following QR code to PayPal link where you could make one time payment or reoccurring monthly payments. Newspaper Hromada is a tax-deductible 501(c)(3) non-profit organization.

ДЛЯ ДІТЕЙ

Вітрячок та польова миша

Українська народна казка

Серед широких полів стояв Вітрячок. Дули вітри, разносячи новини у всі кінці світу, і Вітрячок з тріском повертався, намагаючись не пропустити жодної з них.

Південні вітри повертали Вітрячка в одну сторону, а північні — в іншу. Іноді він крутилася дуже швидко, іноді повільніше, але ніколи не було так, щоб Вітрячок стояв тихо.

Багато польових жителів Вітрячка побоювалися і близько до нього не підходили.

— Він такий тріскучий! — шепотіли між собою кроти.

— До нього страшно підійти! Завжди тріщить! Розлякує всіх навколо!

— Еге ж! Еге ж! — піддакували черв'ячки.

— Поруч з ним ритися неможливо!

Через це Вітрячок стояв сам-самісінький. І хоча завжди був у курсі того, що і де діється, поділитися новинами йому було ні з ким.

Якось у ті поля, де стояв Вітрячок, навідалася польова Миша. Вона виявилася дуже сміливою. Послухавши розмови місцевих жителів, вона вирішила сама довідатися, що ж це за Вітрячок такий, і пішла прямісінько до Вітрячка.

— Добридень! — привіталася Миша. — Я — польова Миша!

— Привіт! — здивувався і одночасно зрадів несподіваній гості Вітрячок. — Я — Вітрячок.

Миша продовжила:

— Як справи? Чула, ти місцева знаменитість. Всі тутешні жителі тільки про тебе й говорять.

— Всі про мене говорять, всі мене знають, але ніхто зі мною не дружить, — поскаржився Вітрячок.

— Хочеш подружитися зі мною? — запропонувала польова Миша.

— Хочу! — зрадів Вітрячок. — Давай дружити!

— Давай! — тоненьким голосочком пропищала Миша.

Вітрячок голосно задзижжав, повертаючись на вітрі, і задоволено залопотів крильцями.

— Тоді приходь до мене в

гості хоч щодня! Приходь завтра! — запросив Вітрячок Мишу.

— Добре, — погодилася та.

Наступного дня Миша, як і обіцяла, прийшла в гості до Вітрячка.

— Ой, привіт! Як справи? — привітався Вітрячок, і, не вислухавши відповіді Миші, зразу затріщав:

— А ти знаєш, що я сьогодні чув? Північний вітер приніс новину про те, що бабаки на сусідньому полі весілля справляють. Вони такі маленькі й смішні, і вуха у них стирчать. Уявляєш? Вуха стирчать! Ха-ха! А ще наречена у бабаків така маленька і хвостата. Мені-то, звичайно, байдуже, яка там у них наречена, але, здається, що тут щось неправильно, якщо така хвостата — і вже наречена. А ще північний вітер розповів, що поруч з бабаками, в норі, живе лисиця, якій взагалі ці весілля бабаків не до вподоби. Вони так сильно шумлять, коли святкують весілля, що лисиця їх постійно ганяє, — без угаву тріщав Вітрячок.

Він з величезною

швидкістю і без зупинки повідав Миші про те, що чув від північного вітру.

Потім Вітрячок згадав все, що чув від південного вітру, і переключився на новини з півдня.

— Ну, гаразд, — у паузі між тріском несміливо перебила польова Миша чергову оповідь Вітрячка. — Мені вже час додому. На добраніч.

— На добраніч! — попрощався Вітрячок. — Мені з тобою так цікаво! У нас така чудова дружба виходить. Приходь завтра!

— Добре! — пообіцяла Миша. Голодна, так як весь день нікуди не могла відлучитися від розмов Вітрячка, і втомлена від величезної кількості почутого, вона попленталася додому спати.

Наступного дня Миша

зробила, як пообіцяла: прийшла в гості до Вітрячка знову.

— Привіт! — привітався Вітрячок, ще здалеку запримітивши свою подругу, та одразу ж, без угаву, затріщав. — Як добре, що ти прийшла!

І, як і попереднього дня, він базікав без зупину,

переказуючи новини про своїх польових сусідів, птахів з найближчого лісу, риб з далеких морів і багато іншого, що приносили вітри і про що чув Вітрячок.

Миша знову сиділа і тихо слухала, не вимовивши ні слова. А коли настав вечір, почала прощатися. Тоді Вітрячок втретє запросив Мишу прийти до нього в гості.

— Добре, — пообіцяла Миша. — Прийду.

На третій ранок Миша знову прийшла в гості до Вітрячка. І цього разу, ледве її помітивши, Вітрячок став базікати про те, як провів ніч, про що міркував і чого б йому хотілося.

Коли і третій день підійшов до вечора, Миша, перервавши базікання Вітрячка, тихо вимовила:

— Знаєш, взавтра я йду на інше поле. І... ймовірно, ми з тобою вже не побачимося.

— Як? — здивувався Вітрячок. — Чому ти йдеш і кидаєш мене? Ми ж дружимо!

— Пробач, — відповіла Миша. — Ймовірно, я дружити не вмію.

Вітрячок весь затрясся і голосно закричав:

— Я тобі всю душу тут відкривав, всім з тобою ділився, розважав тебе, як міг, а ти мене зрадила! — він скрипів і тріщав, показуючи своє обурення.

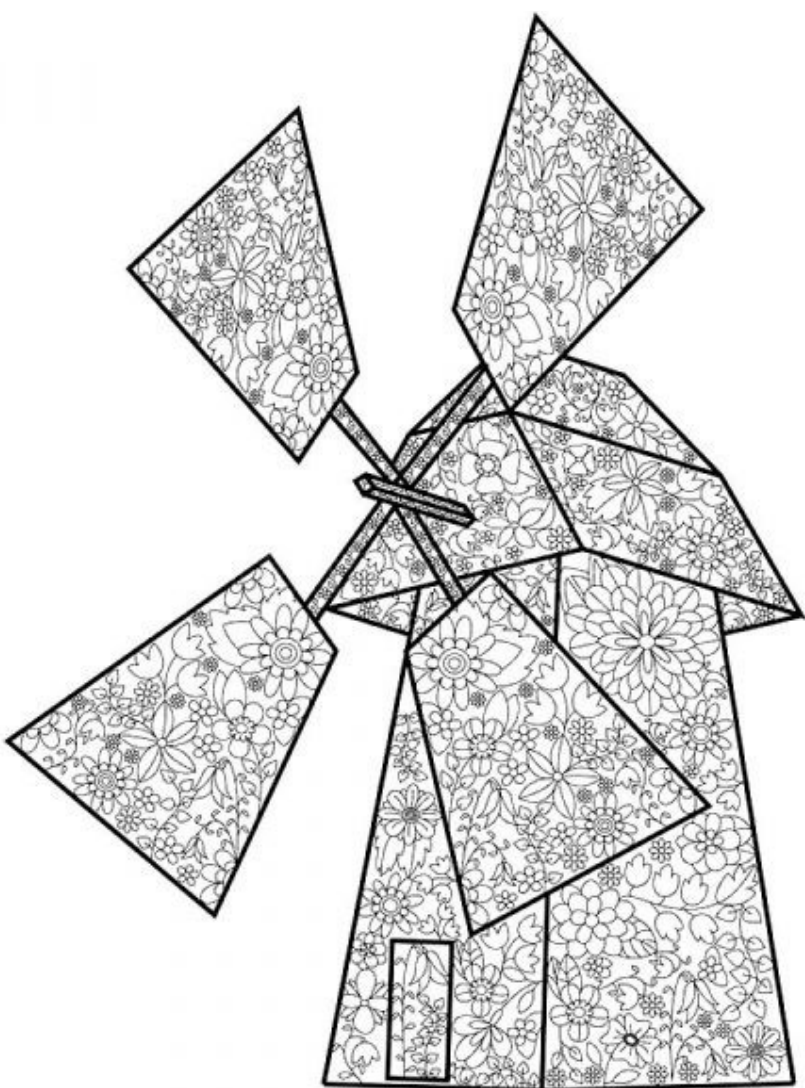
— Пробач, — знову попросила вибачення Миша. — Вибач мене, будь ласка.

— Ну і йди! Бачити тебе не хочу! Зрадниця! — ображено, злим голосом тріщав Вітрячок.

Змахнувши сумно хвостиком, вся в сльозах, Миша повільно пішла геть. Вітрячок та польова миша більше ніколи не бачились.

— Ой-ой-ой! — зітхнули кроти. — Хіба так дружать? Хіба у них була дружба?

Миша робила тільки те, що цікавило Вітряка. Вітрячок, насправді, ніколи не цікавився Мишою. Вітрячок лише базікав про себе, пліткував, розкривав чужі секрети і обмовляв інших. Ось Миша, бідолаха, і не витримала.

UKRAINIAN FOLK MUSIC, VOL. VII

Our Songs, Our Heritage

recorded and performed by
BROTHERS IVAN

Kakinuki Law Office PC
垣貫法律事務所 PC

John Kakinuki, Attorney
弁護士 垣貫 ジョン

Tel 415-492-2011
Fax 415-492-2012
john@kakinukilaw.com
www.kakinukilaw.com

1050 Northgate Dr, Ste 270
San Rafael, CA 94903, USA

Orest Balytsky D.M.D.
Diplomate, American Board of Endodontics

(707) 763-2170
orbendo17@msn.com
www.petalumaendo.com

UKRAINIAN CATHOLIC UNIVERSITY FOUNDATION

РІЗДВЯНІ БЛАГОСЛОВЕННЯ!
Christmas Blessings!

Ми молимося за всіх, хто страждає внаслідок цієї несправедливої війни. Ми молимося за всіх, хто мужньо і жертвовно захищає Україну.

Фундація Українського Католицького Університету безмежно вдячна усім своїм жертводавцям в Америці за віддану підтримку Українського Католицького Університету впродовж цього року. Ваша моральна і фінансова допомога дозволила УКУ й надалі залишатися маяком надії у цей надзвичайно важкий час. Щиро дякуємо!

Нехай Бог благословить Вас і Вашу родину і дарує всім нам мир, радість та перемогу в наступному році!

We pray for all of those who are suffering from this unjust war.
We pray for those who bravely defend Ukraine.

Ukrainian Catholic University Foundation is grateful to its donors in the United States for their support of Ukrainian Catholic University throughout the year. Your support has enabled UCU to continue to be a beacon of hope during this tremendously difficult time. Thank you.

May God bless you and your family and grant us all peace, joy and victory in the coming year.

LEARN MORE:
UCUFoundation.org | 773.235.8462

• НОТАРІАЛЬНІ ПОСЛУГИ
• ЗАПОВІТІ
• ДОВІРЕНОСТІ

Відправка **DHL, UPS, FEDEX**
Переказ грошей – **RIA**
Авіа та морські пересилки – **MEEST** – Україна, Молдова, Вірменія, Грузія, Литва, Латвія, Естонія, Польща, Узбекистан, Казахстан

- Нотаризації та переклад документів в офісі та за викликом
- Заповіти, Довіреності, Запрошення
- Продовжуємо паспорти США
- Пенсійні довідки про життя
- Фото на всі види паспортів і віз
- Відбитки пальців

Найкращі ціни і відлагоджений сервіс – поза конкуренцією!

UnionPostSF – Richmond District
5432 Geary Blvd. (між 18 і 19 Ave.)
San Francisco, CA 94121

(415) 831-9261 UnionPostSF@yahoo.com

Law Offices Of Serhiy Nikolaichuk
Personal Injury, Estate Planning, Probates

Serhiy Nikolaichuk
Attorney at Law

Tel.: 415.980.0130
Fax: 888.979.8727
sn@sninjurylaw.com

4366 Auburn Blvd., #104 2950 Buskirk Ave., Unit 300 1350 Old Bayshore Hwy., Ste, 520
Sacramento, CA 95841 Walnut Creek, CA 94597 Burlingame, CA 94010

ПОДІЇ / EVENTS 2023

ГРУДЕНЬ/DECEMBER

Нд/Su	Пн/Mo	Вт/Tu	Ср/We	Чт/Th	Пт/Fr	Сб/Sa
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

1 ГРУД/DEC

BENEFIT TO
SUPPORT
KYIV-MOHYLA
VETERANS
CENTER

Kyiv Mohyla Foundation
Де: The Faculty Club, Minor Lane, Berkeley, CA 94720
Коли: Friday, 6 PM
Benefit Event for the Kyiv-Mohyla Veterans Resource Center
Please join KMFoundation's efforts by coming to our event and/or making a donation! Ukraine's veterans deserve our support!
DONATIONS: <https://www.kmfoundation.org/academy-of-victories>
AUCTION of Ukrainian flags signed by the Chief Commander of the Armed Forces of Ukraine General Valeriy Zaluzhny, specifically for the Kyiv-Mohyla Academy. One flag per event. Learn more: <https://www.kmfoundation.org/academy-of-victories>
SPECIAL GUESTS INCLUDE
ALUMNI:
Taras Lukachuk
Chairman of KMFoundation of Ukraine, member of the KMBoard of Trustees, former vice-president and general director of Kraft and Kraft Jacobs Suchard for Ukraine and emerging markets Eastern Europe and Central Asia, former president of Mondelez Eastern Europe Middle East and Africa.
Oleksandr Kostyuk
KMA director of technical services, expert in cybernetics, volunteered to the Ukrainian Armed Forces on February 24, 2022, wounded in the Bakhmut area in December 2022.
Yuriy Gorodnichenko, PhD
Co-chairman of the Kyiv-Mohyla Foundation of America, Quantedge Presidential Professor of Economics at the Department of Economics, University of California, Berkeley. RePEc (Research Papers in Economics) ranks Yuriy Gorodnichenko as the top young economist in the world.
<https://www.eventbrite.com/e/benefit-to-support-kyiv-mohyla-veterans-center-tickets-740341319817>

6 ГРУД/DEC

МИКОЛАЯ

9 ГРУД/DEC

UKRAINIAN
CHRISTMAS IN
WOODSIDE

Ukrainian National Women's League of America, Branch 107
Де: The Village Hub, 3154 Woodside Rd, Woodside, CA 94062
Коли: Saturday, 11 AM — 4 PM
Ukrainian National Women's League of America, Branch 107, is proud to present Ukrainian Christmas in Woodside, the Bay Area's first Ukrainian Christmas Festival and Market! The festival will feature Ukrainian Christmas foods, crafting workshops, a fine selection of goods from Ukrainian artisans and vendors, as well as live music and dance performances. Whether you come to learn more about Ukrainian traditions, to find that perfect holiday gift, or to celebrate your cultural heritage, there will be something for everyone!
When you buy a Ukrainian Christmas in Woodside T-shirt, mug, hat or tote bag, you will be supporting a national UNWLA drive for urgently needed medical aid to hospitals in Ukraine, as well as other UNWLA humanitarian and social initiatives.
Experience the warmth of Ukrainian culture and indulge in the rich flavors of our cuisine. Don't miss out on borscht, varenyky, kovbasa, sweet poppy seed buns and many more!
Immerse yourself in the art of crafting traditional Ukrainian doll figures at our captivating Motanka workshop.
Learn to create intricate, nature-inspired ornaments with expert artisans, adding a touch of Ukrainian tradition to your holiday decor.
Join us for a creative journey, where you can design and paint your unique ornaments, leaving a personalized touch on your holiday decorations.
Celebrate the season with joy and capture it all in our Christmas photo booth. Don't forget to swing by between 11 am and 1:30 pm to catch up with our dear friend Iryna Novosyolova and snap a fantastic Christmas photo!
Celebrate with us as our talented performers bring music, Ukrainian traditions, and fun to the stage, creating an entertaining experience for all to enjoy with Julia Houk (violin), Sophia Sokolovych (violin), Lesia Houk (piano), Sofia Ishchuk (bandura, Zoloti Maky Ukrainian Dance Ensemble, Ivanna Taratula Filipenko (Ukrainian-American mezzo-soprano) and her daughter, Juliana Filipenko (lyric soprano), Dylan Wojsiat (cello)!

Tickets
General Admission: **Free**
Food Pre Order: **\$25**
Workshops: **\$20**
<https://branch107.unwla.us/>

16 ГРУД/DEC

УКРАЇНСЬКІ
ВЕЧОРНИЦІ

Ukrainian American Coordinating Council, Ukrainian Event Center and Music Hall
Де: Ukrainian Event Center and Music Hall, 345 7th St, San Francisco, CA 94103
Коли: Saturday, 5 PM — 10 PM
На Вас чекають:
Ворожіння, веселі конкурси, забави та традиційні українські страви.
Вечорниці будуть мати благодійну місію. Усі зібрані кошти 100% ідуть на допомогу ЗСУ.
Тож добру справу зробимо і гарно

Ukrainian National Women's League of America, Branch 107

ANNUAL CULTURAL FESTIVAL

UKRAINIAN CHRISTMAS

IN WOODSIDE

Food | Arts | Crafts | Performances | Workshops

Saturday **DECEMBER 9** 11 am – 5 pm

The Village Hub
3154 Woodside Rd
Woodside, CA

branch107@unwla.org | <https://branch107.unwla.us>

відпочинемо.
Слава Україні! Героям Слава!!!
Dress code: вишиванки / embroidered dress or shirt
Tickets: \$75.00
<https://www.facebook.com/events/s/%D1%83%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%96%D0%BD%D1%81%D1%8C%D0%BA%D1%96-%D0%B2%D0%B5%D1%87%D0%BE%D1%80%D0%BD%D0%B8%D1%86%D1%96-ukrainian/642080414673371/>

25 ГРУД/DEC

РІЗДВО
ХРИСТОВЕ

24 ЛЮТ/FEB

SKOFKA
– NORTH
AMERICAN
TOUR 2024

SKOFKA + Dovi + Kozak Siromaha
Де: City Nights, 715 Harrison St, San Francisco, CA 94107
Коли: Saturday, 7 PM
Ukrainian rap artist Skofka, the author of one of the most popular

tracks during wartime, announces the first tour in North America.
Skofka — representative of the new wave of Ukrainian culture — is known for creating a brand new level of Ukrainian rap. He has garnered significant acclaim on Spotify, with over 440,000 monthly listeners. "Chuti hymn" a song, that he dedicated to his dead friend has been listened to on Spotify more than 10 million times and the music video has gathered over 50 million views on Youtube.
Volodymyr Samolyuk (the artist's real name) constantly makes experiments with sound and styles. He is an intelligent rapper whose main priority is to create quality music and prove that Ukrainian rap can sound cool. The rapper himself writes the lyrics, arranges them, composes tracks and sometimes even produces video clips on his own. His music is not only a reflection of his uniqueness but also a testament to their commitment to meaningful storytelling and social consciousness.
Already at the start of his career in 2020, he received recognition from the Ukrainian Music Awards: a joint track with Kalush — "Dodomu" ("Home") was nominated for "Collaboration of the Year" from Rap. ua Awards 2021. Together with Skofka, his colleagues on the stage, with whom more than one fit was recorded, will take part in the tour: DOVI & KOZAK SIROMAHA.
Tickets: \$65 - \$85
<https://bomond.com/events/skofka-dovi-kozak-siromaha-san-francisco>

ОГОЛОШЕННЯ | ANNOUNCEMENT

Для розміщення реклами, оголошень та інших повідомлень звертайтеся info@hromada.us до 25 числа кожного місяця

To place ads and other announcements, please contact info@hromada.us

ВІДМОВА ВІД ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ | DISCLAIMER

«Громада» існує для обслуговування потреб української громади західного узбережжя та всіх, кого цікавить українська історія, культура й українські новини. Ми резервуємо за собою право на відмову друкувати будь-які матеріали. Газета «Громада» не може нести відповідальності за достовірність публікацій третіх осіб.

«HROMADA» exists to serve the needs of our Ukrainian community of the West Coast of the US and all those interested in Ukrainian history, culture and Ukrainian news. We reserve the right to refuse to print any materials. «Hromada» newspaper cannot be held liable for the reliability of third-party publications.